

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-5740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 153. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 21-го СЕРПНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, AUGUST 21, 1973 No. 153. VOL. LXXX.

ПОНАД 1,500 ОСІБ НА ФЕСТИВАЛІ УНС У 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ" В ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

Барнсвіл, Па. — Минулої суботи і неділі, 18 і 19 серпня, тут у поблизькому Лейквуд Парку відбувся великий Фестиваль Українського Народного Союзу з нагоди 80-річчя його офіційного органу „Свобода". У Фестивалі, який включав молебні в українському католицькому і православному обрядах, промови і концертову частину, взяло участь понад 1,500 осіб. Подробиці цієї великої імпрези будуть подані в черговому виданні „Свободи".

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

БІЛИЙ ДІМ ОГОЛОСИВ, що незабаром перешле до Конгресу новий плян боротьби з недугою рака. Плян був виготований Крайовим Раковим Інститутом і охоплює наступних 5 років. За новим пляном, мають бути призначені більші суми грошей на досліди, які мали б знайти причини рака та вигоготовити ліки, які запобігали б цій недузі та виліковували б хворих. На 1974-ий рік передбачається бюджет із 500 мільйонів долярів на боротьбу з раком.

В ЧІЛЕ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ СТРАЙК ВЛАСНИКІВ ВАНТАЖНИХ АВТОМАШИН, який розпочався понад три тижні тому. Страйкарі протестують проти соціялістичної політики марксистського президента Сальвадора Альєнде і вимагають кращих умов праці. Довготривалий страйк спричинив брак харчових продуктів у деяких містах, а також негативно вплинув на індустріяльну продукцію, бо деякі фабрики були змушені зменшити продукцію. Газети лівого політичного напряму стараються представити, що це ніби ЗСА фінансують страйк з метою повалення уряду президента Альєнде. Уряд, тимчасом старається прийти до порозуміння з страйкуючими власниками вантажних авт, які бояться націоналізації транспортової індустрії. Уряд вже реквізував велике число автомашин. Міністер публічних робіт і транспорту генерал Цезар Руїз, якого президент Альєнде недавно покликав до свого кабінету на вимогу опозиційних партій, зрезигнував із свого посту, заявляючи, що уряд не надав йому досить повновластей поладнати страйк. У зв'язку зі страйком поширюються акти насильства та саботажу.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ДЖЕЙМС ШЛЕЗІНДЖЕР ОСТЕРІГ ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ, що у випадку поновлення агресії у Південному В'єтнамі ЗСА почнуть бомбардування Північного В'єтнаму. Дж. Шлезінджер повідомив також, що ЗСА втримуватимуть в районі Південносхідньої Азії потрібні повітряні збройні сили до того часу, поки на цьому просторі не буде виявнена цілком політична ситуація.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПЕРЕВІВ УСПІШНЕ ВИПРОБУВАННЯ міжконтинентальної ракети з більшою кількістю атомових зарядів, з допомогою яких можна атакувати окремі об'єкти. Совєтське досягнення на цьому полі створило нову ситуацію у силовому відношенні між ЗСА та СССР, що, очевидно, матиме вплив на хід переговорів про обмеження зброєння, які мають початися ще в цьому році згідно з домовленням між Брежнєвим та президентом Р. Ніксоном.

УРЯДОВІ ВІЙСЬКА В КАМБОДЖІ ПОШИРИЛИ СВОЮ КОНТРОЛЮ в радіусі яких двадцять миль від столиці, користаючи з того, що повстанці відступили в глибину країни. Від часу закінчення американського бомбардування в Камбоджі панує відносно спокій з уваги на те, що повстанці уникають прямої конфронтації з урядовими військами, перегруповуючи перегрупування.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ПОВСТАНЦІ В ЛИВАНІ, що їх очолює д-р Дж. Габаш, виступили з гострою критикою лідера Лівії полк. Муаммара ель-Кваддафі, обвинувачуючи його в переслідуванні членів палестинського визвольного руху. У закликах проти ель-Кваддафі палестинські араби апелюють до населення Лівії повалити очолюваний ним уряд.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ АНВАР ЕЛЬ-САДАТ почав спрямовувати єгипетську зовнішню політику на інші рейки, намагаючися забезпечитися співпрацею з іншими арабськими державами. Причина такої зміни — непевність щодо совєтської допомоги в обличчі щораз то тіснішої співпраці між ЗСА та СССР.

АРАБСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ ПІД ПРОВОДОМ ЯСІРА АРАФАТА підписав договір з урядом Східньої Німеччини про відкриття в Берліні бюра Фронту, яке матиме за завдання забезпечувати арабських повстанців зброєю, грішми та іншим вирядом, а також вести на терені східньонімецької республіки пропагандивну кампанію. Це перший подібного роду договір між арабськими повстанцями з Палестини та з державою — членом Варшавського пакту.

У ФРАНЦІЇ РОЗВИНУЛАСЯ ПУБЛІЧНА ДИСКУСІЯ над окремими питаннями французької зовнішньої політики, в якій беруть участь провідні політичні діячі, як прем'єр-міністер П'єр Месмер та президент Національної асамблеї Едгар Фор. Причина дискусії — розходження в поглядах на взаємини між Францією та СССР, а також між Францією та Европейською Спільнотою.

У 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС 1973 РОКУ

ДОСІ ПРОГОЛОШЕНО	2,335
В ОСТАННІХ ДНЯХ ПРИЄДНАНО	53
РАЗОМ НОВИХ ЧЛЕНІВ	2,388

В останніх днях надіслали до Головної Канцелярії аплікації нових членів наступні організатори та секретарі Відділів:

Роман Татарський (В. 94) — 6 аплікацій нових членів, Михаїл Семків (В. 378) — 5, Софія Оріх (В. 33) — 3, Тарас Сливинський (В. 59) — 3, Василь Дідик (В. 415) — 3, Володимир Запаранюк (В. 484) — 3; по дві аплікації нових членів: Гльорія Пацин (В. 125), Андрій Джула (В. 161), Анна Ремик (В. 238), Йосиф Ярема (В. 372), інж. Ярослав Карпяк (В. 385). Петро Арктин (В. 261), Андронік Копистянський (В. 327), Марія Спібайло (В. 452), Петро Сахаревич (В. 460) і Карло Черномаз (В. 469). По одній аплікації надіслали 10 секретарів та організаторів.

Сенатор МекҐоверн і генеральний прокуратор Річардсон висловили свої опінії про магнетофонні записи

Вашингтон. — У неділю, 29-го серпня, сен. Джордж МекҐоверн, який в 1972-му році був кандидатом Демократичної партії на пост президента, заявив, що коли президент Ніксон надалі буде відмовлятися передати таємні магнетофонні записи спеціяльному прокураторові Коксові та сенатській комісії, навіть коли суд накаже йому це зробити, то Конгрес не буде мати іншого виходу, а буде змушений офіційно обвинувачити Президента, з метою усунення з посту, тобто розпочати так звані „імпічмент процідінгс". Сенатор МекҐоверн зробив цю заяву під час свого виступу на телевізійній програмі „Фейс ди Нейшен".

Того самого дня, тобто в неділю, 19-го серпня, в цій самій справі зайняв голос генеральний прокуратор ЗСА Елліот Річардсон. Виступаючи на телевізійній програмі „Ішюз енд Енсерс", Річардсон заявив, що він не думає, що президент Ніксон відмовиться підчинитися постанові суду. На думку Генерального прокуратора, твердження адвокатів президента Ніксона є тільки опінією, а не категоричною заявою. Річардсон, між іншим нагадав, що кілька тижнів тому, заступник пресового секретаря Білого Дому Джерald Воррен був заявив, що президент Ніксон підчиниться „дефінітивному" рішенню суду. Генеральний прокуратор Річардсон також сказав, що, на його думку, адвокати президента Ніксона представили сильні аргументи чому Президент не може передати магнетофонних записів. Він сказав, що кожний Президент мусить мати право відбувати таємні розмови зі своїми дорадниками та представниками інших держав без побоювання, що ці розмови стануть публічними. Але Річардсон також сказав, що таємні магнетофонні записи можуть бути конечні для згляду кримінальних аспектів Вотергейтської афери.

Кандидатом на віцепрезидента Аргентини буде жінка Перона

Буенос Айрес. — Два тижні тому, Перонистська партія офіційно номінувала Хуана Перона на пост президента Аргентини, а його третю жінку, Ізабеллю, на пост віцепрезидента. Вибори мають відбутися 23-го вересня ц.р. Після цієї номінації, деякі прихильники Перона сподівалися, що Ізабелля Перон за кілька днів добровільно відмовиться від кандидатури, а її чоловік остаточно вибере іншого кандидата, який допоміг би об'єднати всі вітки перонистського руху, як також створити коаліцію з іншими партіями. Але вигляда, що Хуан Перон таки постановив, що кандидатом на віцепрезидента буде Ізабелля Перон. Ізабелля вийшла заміж за Перона в 1961-му році, коли він перебував у політичному екзилі в Еспанії. Вона закінчила тільки 6 кляс початкової школи, а за професією, то вона — танцюристка. Політичні коментатори не сподіваються, що Ізабелля зможе стати такою впливовою, якою була друга жінка Перона, Евіта, яка померла на рака в 1952-му році.

Комісія дослідів сучасної України при УККА плянує працю

Філядельфія. — Під кінець липня тут відбулися наради членів Комісії дослідів сучасної України, яка працює в системі Українського Конгресового Комітету Америки. На нараді була обмірковано справа підготовки і публікації матеріялів про культурну, національну і церковно-релігійну політику совєтського режиму на сучасному етапі, а також матеріялів для відзначення 40-річчя голодової облоги України. Проєкти щодо цього підготовили проф. Іван Вовчук, проф. Г. Лужницький, ред. Б. Кравців та д-р Д. Левчук. В часі дискусії над поданими проєктами уточнено зміст і обсяг окремих запланованих публікацій. Додатково продискутовано та винесено рішення щодо співпраці на відтинку організування акції в обороні арештованих українських політичних в'язнів. В нарадах взяли участь: проф. Б. Гнатюк, голова Комісії, мгр І. Базарко, екзекутивний директор УККА, проф. Г. Лужницький, д-р Д. Левчук, ред. О. Зінкевич, ред. О. Калиник, д-р М. Сосновський.

Союз Українок Америки відзначив сторіччя з дня народження Соломії Крушельницької святкуванням на Союзівці

Союзівка, Кергонксон, Н. Й. — Заходом Окружної Ради Союзу Українок Америки в Ню Йорку відбулося на цій Оселі УНС у неділю 19 серпня ц. р. святкування сторіччя з дня народин української співачки світової слави Соломії Крушельницької (1873 - 1952). Започатковано ці святкування Св. Літургією в каплиці Союзівки, що її відправив впр. о. Іван Мак, після якої відбулося традиційне для свята Спаса свячення овочів. Мистецька частина святкування відбулася по полудні у великій залі „Веселки" при численній участі гостей із Союзівки й околиці і її відкрила короткою промовою заступниця голови Окружної Ради СУА Ірина Падох. На дальшу програму концерту, що ним проводила ініціяторка й організаторка святкування Євгенія Тріска, склалися такі точки: Слово про співачку відомої піяністки Дарії Гординської - Каранович, висвітлювання прозірок із роль С. Крушельницької в різних операх із одночасним відтворенням співок, що збереглися в присутні на залі учениці С. Крушельницької Ольги Ярімович, читання Євгенією Рубчак - Єнсен відомого „Спомину про співачку" композитора Анатоля Коса-Анатольського, інструментальний квартет Василя Барвінського у виконанні квартету, що в ньому брали участь Оксана Ленець, Курт Грішман, Маркіян Бачинський й Еміл Робінзен та мелодеклямація Ніни Січинської вірша Д. Павличка „Концерт у царя" при фортепіяновому супроводі Калини Чічки - Андрієнко. Закінчила цей мистецький концерт прощальною промовою й подякою усім організаторам й виконавцям голова Окружної Ради СУА Олександра Кіршак. Висвітлювання прозірок і відтворення співу С. Крушельницької із платівок провів інж. Микола Яримович.

А. Сахарова викликали до прокуратури і вимагали, щоб він припинив свої виступи

Москва. — Провідний совєтський дисидент, голова неофіційно існуючого Комітету людських прав в СССР, акад. Андрей Сахаров був викликаний у четвер минулого тижня до генеральної прокуратури СССР у Москві, де з ним відбув розмову перший заступник ген. прокуратора Міхаїл П. Маляров. Розмова тривала 70 мінут. Під час розмови Маляров перестеріг А. Сахарова перед будь-якими виступами і заявами із критикою совєтського ладу, заявляючи йому, що такі виступи й заяви є порушенням його ж зобов'язання, підписаного в той час, як він працював при дослідах над атомовою енергією, а саме, що він не виявлятиме державних таємниць і не буде контактуватися з чужоземцями. Акад. Сахаров, який працював над конструюванням совєтської атомової зброї в 1948-1968 роках, відповів Малярову, що з часу свого відходу з урядової праці він не мав ніякого доступу до урядових таємниць і ніколи не передавав їх будь-яким стороннім особам. Що ж до своїх заяв, зокрема в справі конечности переведення таких чи інших реформ у Совєтському Союзі, то акад. Сахаров заявив Малярову, що він був примушений виступати з ними через законодних кореспондентів, бо совєтські газети відмовлялися їх публікувати. На закид Малярова, що академік Сарахов є прихильником і пропагатором американського чи іншого чужоземного „способу життя", акад. Сахаров відповів, що він не ідеалізував і не ідеалізує інших суспільних ладів, а тільки прагне більшої демократизації, такої хочби, як вона існує у ЗСА, і прикладом якої може бути Вотергейтська справа. На це заявив Маляров, що Вотергейт — це тільки „показуха" й „облуда" й усе, чого потребував би през. Ніксон, то виявити трохи більше твердости й рішучости в реагуванні на закиди, зв'язані із справою Вотергейту. Відбувши цю розмову у генеральній прокуратурі СССР, акад. Сахаров відтворив її перебіг і зміст в окремому звідомленні, що його поширено в дисидентських колах у Москві і копію якого передано закордонним кореспондентам.

Невдала спроба державного перевороту в Ляосі

В'єнтіяне, Ляос. — Праві військові кола зробили невдалу спробу повалити уряд принца Суванни Пума і в цей спосіб не допустити до підписання компромісового договору з комуністичними повстанцями під проводом Патета Ляо. Замах очолив генерал Тао Ма, який, однак загинув в літаковій катастрофі при приземлюванні в столиці. Його несподівана смерть правдоподібно перерішила неуспіх перевороту. Ніяких докладніших даних про переворот покищо немає. У зв'язку з спробою перевороту Державний департамент опублікував заяву, в якій висловився за підтримкою уряду принца Суванни Пума.

В Пекіні відбувається партійний з'їзд

Пекін. — Хоч досі немає ніяких офіційних повідомлень, є всі дані припускати, що тут тепер відбуваються широкі партійні наради, або можливо й 10-ий конгрес Китайської Комуністичної Партії. Наради, в яких бере участь біля 5.000 осіб, відбуваються цілком закрито. Ніяких повідомлень про наради немає в китайській комуністичній пресі, хоч сотки авт та автобусів привозять вже третій день підряд партійних достойників до Великої залі народу, де відбуваються звичайно такого роду багатолюдні зібрання. Як відомо, останній партійний з'їзд відбувся перед чотирома роками в 1969 році.

Новий грецький президент проголосив амнестію для політичних в'язнів

Атени. — В неділю 19-го серпня тут відбулася торжественна інсталяція першого грецького президента після формального скасування монархії. Першим президентом грецької республіки став полк. Г. Пападопульос, який досі очолював в Греції військову диктаторську владу. Негайно після закінчення інсталяційних церемоній і складення присяги новий президент у промові до грецького народу повідомив про проголошення загальної амнестії для всіх політичних в'язнів в Греції, створення „політичного кабінету" та переведення в скорому часі загальних виборів. Амнестією будуть охоплені всі в'язні, які були арештовані в часі від перевороту в 1967 році та усунення короля Константина. Серед звільнених буде також Александер Панагуліс, який намагався вбити полк. Пападопульоса в 1968 році. Амнестія в Греції пов'язана із скасуванням в країні воєнного стану. Разом з полк. Пападопульосом, який як також ген. Одисея Ангеліса, дотеперішнього головнокомандуючого грецькими збройними силами, як віцепрезидента. Вибори в Греції відбудуться вже 1974, а не, як раніше пляновано, в 1975 році.

Українки зустріли бразилійську посолку у Вашингтоні

Вашингтон (І. К.) — Управа Українсько - Бразилійського Об'єднання СУБО повідомила Союз Українок Америки, що стейтова посолка д-р Дульсе Салес Куна Брага перебуває в Вашингтоні. Вона поїхала туди на запрошення Американської Асоціяції Домашнього Господарства, щоб позниайомитись з новими напрямками цієї галузі. Д-р Куна Брага здавна співпрацює з українцями у Бразилії. Дуже часто виступає з промовами на наших імпрезах, а в адресному українських установ у Бразилії вона фігурує як голова Українсько - Бразилійського Об'єднання. Коли Відділ Союзу Українок Америки у Вашингтоні (голова Л. Яросевич) довідався про перебування посолки в столиці, спробував нав'язати контакт. Дня 23-го червня три членки СУА зустрілись із нею в гарному ресторані, і вручили кіш квітів від Централі СУА. Час пройшов мило на товариській розмові, в часі якої українки поінформували посолку про свою організацію. Д-р Куна Брага добре поінформована про життя українців у Бразилії і живо розпитувала про розвиток жіночої організації в ЗСА.

І. Дзюба й І. Світличний далі перебувають в київській тюрмі; арешти в Тернополі

Гельсінкі, Фінляндія (УІС „Смолоскип"). — Сюди дісталася вістка з України, що два українські літературні критики й публіцисти — Іван Дзюба й Іван Світличний далі перебувають в київській тюрмі. Не зважаючи на те, що вони були засуджені на довгорічне ув'язнення, органи КГБ піддають їх під дальші тортури, домагаючись, щоб вони засудили свої писання і свою минуле. Одержана вістка говорить, що, використовуючи поганий стан здоров'я і довготривалу хворобу І. Дзюби, КГБ намагається його довести до відчаю і до проголошення публічної, самоосуджуючої заяви. В київських письменницьких колах сподіваються, що така заява І. Дзюби може бути вкороткі опублікована в совєтській пресі. Про це говорять агенти КГБ зокрема придержуваним і допитуваним письменникам і студентам. Деякі українські письменники остерігають української громадськість в Україні і закордоном перед цією черговою провокацією КГБ. В разі опублікування такої покаянної заяви, — остерігають вони, — слід її трактувати, як твір КГБ, а не свобідний вияв переконань І. Дзюби чи І. Світличного.

Сюди теж дісталася вістка, що в липні в Тернополі хтось невідомий зірвав совєтський прапор біля будинку КГБ і на його місце вивісив український національний прапор. Це спричинило масові арешти в Тернополі, зокрема серед молоді і студентів. Допитування багато осіб, серед яких знаходилися також місцеві міліціонери. Тут теж підтверджено арешти студентів у Львові, а також вістку ще з минулого року про містерійне зникнення брата Вячеслава Чорновола.

Комісія Прав Людини ОН розгляне справу українського в'язня в СССР

Лондон, Онт. (Н.Н.). — У відповідь на петицію Мікробіологів Канади до ОН розглянути справу незаконно засудженої в Україні Ніни Строкатої, українського мікробіолога з Одеського Медичного Інституту, наспіло повідомлення від Відділу Прав Людини ОН, за підписом Я. Т. Мюллера, що справу засудженої (SO 215/1 USSR/UKRA) буде подано до розгляду Комісії Прав Людини на найближчій її сесії, та що копію петиції „перешлеться також державному урядові члена ОН, до якого вона має пряме відношення".

Ніну Строкату заарештовано в 1971 році, а засуджено на 4 роки ув'язнення аж у травні 1972-го року на незаконному закритому суді. Суджено її за „поширювання протирософіальної літератури", яке за російським Самвидатом складалося з нічого іншого, як посідання копії листа до відомого совєтського вченого й оборонця прав людини, А. Сахарова, двох чисел „Українського Вісника", транскрипту суду над Погружальським (підпалив Бібліотеку Української Академії Наук у Києві) та листівки, поширюваної голландським туристом у Москві. Підсудна відмовилась визнати себе винуватою, а суд не зміг доказати її жадної вини.

Петицію до ОН проти засуду Строкатої підписало понад 90 відсотків учасників останнього З'їзду Мікробіологів Канади в Едмонтоні минулого червня. У петиції мікробіологи між іншим закликали Комісію Людських Прав ОН забезпечити за Строкатою загальнолюдські права, вимагати, щоб вона могла себе боронити на новому суді, відкритому суді в присутності колег-мікробіологів з-поміж із Заходу, „щоб вона мала вільне право, так як і ми всі, на науку, дослідні і публікацію своїх праць без огляду на політичні, культурні чи релігійні переконання".

У відповідь на це повідомлення ОН, д-р Євген Росліцький звернувся від імени підписаних мікробіологів з проханням до відповідних чинників ОН, щоб вони поінформували його про точний час і дату розгляду справи Строкатої Комісією Прав Людини.

Президент Міжнародної Юнії Авто-Робітників виступив в обороні ув'язнених українців

Детройт (УІС „Смолоскип"). — У відповідь на чисельні листи багатьох авторобітників Детройту, президент Міжнародної Юнії Авто-робітників (ЮАР) Леонард Вудкок, став в обороні ув'язнених в СССР українських діячів. В листі з 23 липня 1973 р., до відомого робітничого і профспілкового діяча Ярослава Стасика з Детройту, Л. Вудкок писав:

„Дорогий Брате Стасик, я хочу подякувати вам за петицію і лист, в яких подано до мого відома про долю українських в'язнів в СССР. Я поділяю вашу занепокоєність жахливим положенням цих в'язнів. Як ви знаєте, ми в ЮАР, завжди протестуємо проти здушення людських свобід і національних аспірацій народів до волі, де б це не було".

Захищаючи резолюцію ЮАР в справі переслідувань в СССР, А. Вудсток пише:

„Ми свідомі того, що наше гостре становище, висловлене в резолюції, хоч важливе, але ще недостатнє. Багато років ЮАР співпрацює з Міжнародною Амнестією. Її специфічне завдання і праця зосереджуються над звільненням або відбуттям справедливих судів над багатьома тисячами політичних в'язнів по цілому світі, включно з Совєтським Союзом. Міжнародна Амнестія стає в обороні незаконно засуджених в'язнів і розголошує їхню справу".

Лист закінчується словами:

„Ви можете побачити з прилог, що наш Департамент зовнішніх справ у Вашингтоні слідкує за подіями в Україні і постійно інформує про це моє бюро. Я вас запевняю, що ваша петиція була дуже допоміжною, пригадуючи нам конечність зробити щось в обороні ув'язнених в СССР українців. При всіх зустрічах з представниками совєтських властей, я буду робити все можливе та домагатися скорого звільнення цих людей і їхнього повороту домів до їхніх родин".

ЦІНИ НА БЕНЗИНУ БУДУТЬ „ЗАМОРОЖЕНІ" ДО 1-ГО ВЕРЕСНЯ

Вашингтон. — Рада для коштів прожитку оголосила, що „замороження" на ціни бинзини та дизельного палива буде продовжене примінно до 1-го вересня ц. р. Первісно „замороження" на ціни всіх нафтових продуктів мало бути зліквідоване в понеділок, 20-го вересня ц. р.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Комуністичний фронт у ЗСА

По 25 роках конспірації й перебування в підпіллі, комуністична партія ЗСА почала видавати своїм членам виказки. Сповістив про це з тріюмфом генеральний секретар ЦК компартії ЗСА Гус Голл, стверджуючи, що сталося це у зв'язку з „покращанням атмосфери" у ЗСА, з більш стриманим, а то й прихильним ставленням американського суспільства до комунізму і комуністів, а зокрема внаслідок вимог молодих членів партії, які хочуть виступати відкрито, тобто явно пропаґувати комунізм.

Повідомляючи про введення виказок для членів компартії „Ню Йорк Таймс" ствердив, що в умовах коекзистенції між ЗСА й СССР, встановленої під час відвідин Ніксона в Москві, а Брежнєва у Вашинґтоні, настала деяка „відлига" й минулася гостра загроза підривної комуністичної роботи у ЗСА, внаслідок чого припинили свою діяльність частинно або й цілком різні урядові та громадські установи для боротьби з комуністичним підривством.

А тим часом американські комуністи, виходячи з підпілля, не припинили й не думають припиняти підривної діяльности, спрямованої на інфільтрацію різних громадських об'єднань й установ у ЗСА, розгортають широку протиамериканську акцію для підривання американського ладу і способу життя з допомогою організування різних заворушень, протиурядових акцій нібито в обороні миру і проти війни, боротьби за громадянські права муринів, проти „насильств" по тюрмах тощо, мобілізуючи для цього особливо студентську молодь і робітництво. Згідно з останніми даними, у ЗСА під впливом і керівництвом компартії та її аґентури діє понад двісті груп і організацій, найактивнішою й найширшою поміж якими є „Національна організація оборони проти расистських і політичних насильств", відома із своїх виступів за скасування конґресових комісій для боротьби з підривною діяльністю, на оборону Анджели Дейвіс, „чорних Пантер" тощо. За повідомленням органу компартії ЗСА „Дейлі Ворлд" 11-13 травня відбулося уконституювання цієї організації, в якому взяло участь 769 членів політичних, громадських і церковних організацій, відомих із своїх прокомуністичних виступів.

Голова конґресової Комісії внутрішньої безпеки Р. Айхґорд, перестеріг Уряд і американську націю проти легковаження загрози збоку цього нового „народного фронту" у ЗСА, твореного згідно з інструкціями із Москви.

Ні кінця, ні краю...

Ні для кого не є ніякою таємницею факт, що в СССР усе можна полагодити „по блату", тобто з допомогою більшого чи меншого хабаря. Не є також ніякою таємницею і той факт, що важливим джерелом прожитку совєтського громадянина, не рахуючи, очевидно, кляси совєтських вельмож, є . . . крадіж „державного" майна.

Знаменну вимову під цим оглядом мають слова міністра внутрішніх справ Абхазької АССР в Грузії, генерала внутрішньої служби (тобто КҐБ) третьої ранґи В. Ковальчука, який розповів кореспондентові „Комсомольской Правди" з 11 серпня про надуживання у харчовій промисловості та у підприємствах громадського харчування. Згідно з твердженням цього каґебіста, в цілій республіці ледве чи знайдеться одне підприємство, в якому не стосовано б обману покупців. Від директора до найнижчого працівника — всі намагаються в той чи інший спосіб щось украсти. За словами Ковальчука, коли б хтось хотів перевіряти підприємства, тоді довелося б у кожному випадку „відкривати чергову кримінальну справу". Щоб покінчити із злодіяннями в торгівлі, а зокрема в підприємствах громадського харчування, потрібно, заявив Ковальчук, не тільки активности каральних органів, але „щоб ми всі разом намагалися навести порядок". Це — на словах. На ділі справа далеко гірша, бо і „каральні органи" не надто заінтересовані у розкриванні надуживань. Про це говорить той же кореспондент совєтської газети, пишучи, що він задумав, ідучи за порадою міністра, але „на свою біду" — причинитись до поправи ситуації і звернув увагу міліції на одне з таких правопорушень у підприємстві, якого був свідком. Справа скінчилася тим, що не правопорушника, а кореспондента почала міліція перевіряти.

Як бачимо, в СССР закон законом, а вимоги життя здійснюються своїми шляхами. Корупція системи від верхів до самого низу стала буденним явищем, у висліді чого надуживанням немає ні кінця, ні краю. Або, як пише совєтський кореспондент, „подвійна бухгальтерія" стала основою життя у підсовєтських умовах і боротися з нею — справа практично безвиглядна.

В. Ткач

МОСКВА ПІДСУМОВУЄ ВИГОДИ ПОЛІТИКИ „ВІДПРУЖЕННЯ"

У кінці липня ц. р. відбулася в Криму чергова конференція „на вершинах" держав комуністичного бльоку. Шефи комуністичних партій держав Варшавського пакту зібралися в кримській резиденції Брежнєва, щоб почути найновіші інструкції свого кремлівського „боса". Говорилося багато про вигоди совєтської „політики миру", при чому в кінцевому комунікаті про конференцію зовсім не приховувалося, що ці вигоди йдуть в першу чергу, якщо не виключно, на користь Москви.

З названих позитивних результатів нової політики Брежнєва підкреслювалося такі справи: закінчення війни у В'єтнамі, повне міжнародно - правне визнання німецької комуністичної держави, унормування відносин поміж Бонном і Прагою та успішний початок Европейської Конференції Безпеки і Співпраці. Ясно, що всі ці справи розв'язано до цього часу в бажаному для Москви напрямку, бо якщо й припустити, що із закінчення війни у В'єтнамі скористався також Захід, то дальший розвиток подій в цьому просторі йде безумовно на користь комуністичного світу, передусім на користь Москви: події в Камбоджі і непевна дальша ситуація у Південному В'єтнамі. Все інше — це вже цілком явне здійснення бажань і вимог Москви.

Цікаво, що в той час, коли Москва прямує виразно до дезинтеґрації в тій чи іншій мірі союзів і домовлень поміж державами західнього світу (більш чи менш неприховані твердження, що в добі „відпруження" не тільки НАТО, але навіть Европейська Господарська Спільнота втратили своє значення і Захід може обійтися без них), — в той самий час Москва дбає про те, щоб зцементувати комуністичний бльок і утвердити над ним свою геґемонію. Такі, винайдені в Москві, поняття, як „господарський партикуляризм" чи „перенаголошений націоналізм" вважаються за смертельні гріхи для сателітів російсько - совєтської імперії: для Польщі, Угорщини, Румунії і т. д. Про т. зв. совєтські республіки неросійських народів немає вже чого й згадувати: неприсутність їх представників на конференції в Гельсінках (навіть України і Білоруси, хоч ці „суверенні" республіки належать до Організації Об'єднаних Націй) говорить ясно за те, що Москва хоче скреслити їх з форуму міжнародного життя, щоб вони залишалися покищо лише, так би мовити, для „внутрішнього вжитку" СССР, доки ще не осягнуто горезвісного „злиття націй".

Згідно з відомостями, які приходять з країн комуністичного бльоку , сателітні держави зовсім не захоплені призначеною їм нині Кремлем ролею: ролею повної залежности від імперського керівництва в Москві. Та вони нічого не можуть вдіяти, якщо взяти до уваги не тільки мілітарний, але й політично - господарський натиск на них збоку СССР: присутність совєтських військ на їх територіях, повне узалежнення від совєтських ринків і далі зобов'язуюча т. зв. доктрина Брежнєва (обмежена суверенність комуністичних держав европейського сходу). Це все усугублюється тою обставиною, що Захід, чудово орієнтуючись в цій ситуації, „боїться" і слово промовити про неї, щоб „не дратувати Москви".

Совєтська пропаґанда в СССР і в державах комуністичного бльоку йде цілковито по лінії, що її накреслено в комунікаті конференції „на вершинах" в Криму. Вона вихваляє „добродійства" політики „миру" Брежнєва. Цими вихвалюваннями заповнені преса, радіо, телевізія. Совєтський обиватель, може, трохи здивований: ще недавно американців, західніх німців тощо виставлялося як імперіялістів, що тільки й мріють про агресію супроти СССР; тепер, раптом, говориться й пишеться про можливість не тільки відпруження, але й співпраці, а то й приязни з ними. Але до таких зворотів на 180 ступнів звикли в тоталітарних державах, де все робиться за наказом згори. Пригадати тільки, що було перед пактом Ріббентроп-Молотов у 1939 році і після нього... Отже, на нашу думку, совєтський обиватель чудово розуміє, що нинішнє „приязне" наставлення совєтського проводу до Заходу зумовлене тим, що цього потребує Москва. Воно може змінитися так само швидко, як прийшло, а тому йому не варто надавати більшого значення.

Зате одна річ, як виглядає, далі непокоїть Москву: постава червоного Китаю, який не вірить у мирну фразеологію Кремлю. Тому на Китай і далі сиплються громи совєтської пропаґанди: китайсько - совєтська полеміка загострилась протягом кількох останніх місяців — власне за той час, коли Москва вихваляє успіхи мирної політики супроти Заходу, і тому, що Китай явно перестерігає Захід, щоб не вірив облудним запевненням Москви щодо її „миролюбних" замірів.

Захід не дуже схильний прислухатися до голосів перестороги. Він не звертає ніякої уваги на перестороги представників поневолених народів, яких на міжнародному форумі уважається малощо не за „підпалювачів" війни. Але він, як можна думати, не дуже вірить і голосам перестороги з Пекіну, бо вважає, що ці голоси зумовлені еґоїстичними інтересами Китаю. І це, безумовно, викликає певне подратовання в китайських політичних колах і штовхає їх (може!) на перегляд своїх відносин з Москвою. Що було б, якби здійснилися колись сказані Хрущовим слова: він казав, що Заходові немає чого тішитися з китайсько-совєтських непорозумінь, бо, мовляв, кінець - кінцем СССР і Китай підуть разом проти капіталістичного світу...

Правда, є деякі факти, які свідчать про те, що дехто на Заході тверезо оцінює ситуацію. І так, на початку серпня ц. р., з нагоди візити англійського міністра оборони у свого американського колеґи, підкреслено необхідність, не зважаючи на зарисовані відпруження поміж Сходом і Заходом — пильно стежити за розвитком совєтського воєнного потенціялу. Англійський прем'єр, під час конференції британського коммонвелту в Оттаві на початку серпня ц. р., недвозначно натякнув на потребу „обережно" ставитись до миролюбної політики Кремлю, коли сказав, що було б неконсеквентним вести розмови зі Сходом і одночасно ізолювати Південну Африку або Португалію.

Але — чи ці „тверезі" голоси досягнуть умів міродайних державних мужів Заходу і чи вони здолають переломити в державах західнього світу загальне захоплення перспективами відпруження і співпраці (головно — господарської, а значить перспективами можливих зисків) з комуністичним бльоком на чолі з СССР?

В Москві опубліковано новий телефонічний довідник

Москва. — Звичайна подія з появою в якомусь місті чергового телефонічного довідника в Москві, столиці „світового пролетаріяту", є своєрідною історичною подією, про яку пишуть в газетах, а населення докладає всіх зусиль, щоб якось роздобути примірник. Останній телефонічний довідник опубліковано в Москві ще в 1958 році, але ніде в публічних місцях його не було. Найновіше видання появилося тиражем 50,000 примірників і його могли купити заінтересовані по 12 рублів. Довідник появився у чотирьох частинах і має яких 700,000 зареєстрованих прізвищ і яких 150,000 телефонів, заінстальованих в комунальних житлових бльоках. В довіднику немає телефонів бюр, підприємств, лікарень. Для тієї цілі є періодично публікований довідник урядових установ з поданими телефонами і адресами.

В. Гут-Кульчицький

СУПЕРЕЧНОСТІ НАШИХ ДНІВ

Медитації про пізнання

Пізнання — це складна річ. Уже в сивих роках старовини філософи намагалися збагнути його механіку, а на протязі століть багато мудрих людей життя своє присвячували цій проблемі. От, для прикладу славний Е. Кант написав грубу книгу про пізнання чистого розуму та ще й другу про пізнання практичного розуму, але й нині ця справа не вповні розв'язана. Правда, людина дісталася вже на Місяць і довідалась там про деякі його властивості; посягає до Марса, а от тут, на Землі, є ще багато явищ, до яких людина не може знайти ключа пізнання.

Найскладнішим земним явищем, яке не піддається традиційним законам пізнання є, на мою скромну думку, поведінка московських і пекінських акторів на світовій сцені. От, для прикладу, півтора року тому поїхало кілька американських сенаторів до Китаю на відвідини. Повернувшись, вони з радістю проголосили світові, що Пекін воліє в країнах Індо-Китаю американців, як москалів, а тим часом актуальні дії Пекіну пішли у зовсім протилежному напрямі, і тепер Пекін на спілку з Москвою наполегливо старається викурити з індо-китайських країн останні залишки американського духа.

Або Китай і ОН. Як тільки прийнято комуністичний Китай до ОН, то деякі розумні люди на базі загострених відносин між Москвою і Пекіном слушно припускали, що Пекін перенесе свою ненависть до Москви на форум ОН, а тим часом терпить не Москва, а Вашинґтон. Тепер в ОН діла йдуть так, що Москва і Вашинґтон помінялися ролями: московський представник лідерує більшості, а репрезентант Вашинґтону мусить накладати вета. Дж. А. Скалі щойно з початком цього року перейняв функції американського амбасадора в ОН, а в липні вже мусів зголосити третє вето (п'яте від початку існування ОН).

Недавно ґенсек Брежнєв „ущасливив" своєю присутністю землю Вашинґтона, і з тієї нагоди підписав з президентом Ніксоном багато різних угод. Усе це більш чи менш детально передавалося сірій людині світу через пресу, радіо, телевізію і було широко інтерпретоване та коментоване. Але скільки було у тих інтерпретаціях і коментарях пізнання правди?

До таких мелянхолійних медитацій спонукала мене спеціяльна кореспонденція з Парижу Флори Люїс для „Ню Йорк Таймсу", вміщена там 22 липня ц. р. під заг. „Повідомляється про ставку Совєтів на ролю жандарма спільно зі ЗСА".

На Заході тривога

„Варта уваги декларація про обмеження атомової зброї і взагалі ніби відмова від атомової війни, як наслідку міжнародних конфліктів", — писав ред. В. Давиденко у статті „На Заході ,відлига', в Україні чорна реакція" („Свобода", 29 червня ц.р.).

Наскільки та декларація варта уваги показує згадана вище досить довга спеціяльна кореспонденція. Хоч її заголовок говорить про ролю міжнародного жандарма, та більша частина статті присвячена великому зрушенню серед провідників західньоевропейських держав з приводу тієї „угоди Ніксона - Брежнєва для недопущення до нуклеарної війни".

„Першою реакцією у головній кватирі НАТО, — твердить Ф. Люїс, — була стривоженість. Европейці вважали, що та угода може послабити їхню безпеку, даючи росіянам можливість думати, що З'єднані Стейти не вдадуться до нуклеарної відплати, якщо Росія заатакує Західню Европу конвенційною зброєю." Щоб ту стривоженість, той страх розвіяти, представники американського Уряду відбули декілька зустрічей із своїми західньоевропейськими союзниками, подаючи свою інтерпретацію угоди. Ті вияснення були потрібні ще й тому, що коментарі у совєтській пресі мали тенденцію інтерпретувати те домовлення як доконаний факт, тобто що ЗСА і СССР вже погодилися не вживати атомової зброї. Американці ж вияснювали, що в угоді говориться тільки про негайну консультацію, як тільки заходила б загроза ужиття нуклеарної зброї.

Зовсім слушно ред. В. Давиденко поставив у згаданій вище статті реторичне питання: — „Який договір з Москвою може з певністю гарантувати, що вона його буде додержуватись?" — і щоб пізнати, куди саме Москва націлилася, важливим є питання не так дотримування, як ґенези. Важним є дослідити, для чого взагалі такий договір Москві був потрібний. Відомо ж, що ініціятива вийшла з Москви, і після підписання вона йому присвячувала багато уваги.

Частинна відповідь криється у реакції европейців. До того часу загально вважалося, що СССР мав настільки конвенційної потужности, що міг би зайняти решту Европи за дуже короткий час. Стримував його від того тільки страх перед нуклеарною відплатою ЗСА. Така ж сама справа з Японією. І Західня Европа і Японія почували себе до того часу досить, чи можна сказати навіть зовсім безпечними під т. зв. „нуклеарною парасолею" ЗСА. Коли ж після „нуклеарного домовлення" та „парасоля" стала досить сумнівною, Москва дістала в свої руки дуже важливу зброю непевности і страху, якою вміє дуже зручно володіти.

Та це тільки один аспект справи. Можна припускати, що є ще другий аспект.

Ще десь наприкінці 50-их років один із молодих науковців у вузькому гурті висунув припущення, що якби комуністи захопили всю Південно-Східню Азію, тоді американці, притиснені до муру, могли б нуклеарною зброєю вдарити по Москві. Пригадалося мені це припущення, коли я роздумував над мотивами на тлі загальної світової ситуації. А вона зовсім не є буколічною. Москва, не зважаючи, чи краще сказати всупереч коекзистенційним усмішкам, веде наступ проти Америки і некомуністичної частини світу на кількох фронтах.

Південно-Східня Азія. Захоплення комуністами решток Ляосу, Південного В'єтнаму і Камбоджі — це тільки питання часу, а струси у тих країнах вже сильно відчуваються у сусідньому Тайленді, про що свідчить спеціяльна кореспонденція з Банґкоку п.н. „Тайлендці стривожено дебатують над новим курсом: чи зірвати чи зміцнити зв'язки зі ЗСА" („Ню Йорк Таймс", 29 липня ц.р.). Там пишеться: — „Тайленд, традиційно наріжний камінь американської мілітарної політики в Південній Азії, зазнав тяжкого потрясення внаслідок затміння американської мілітарної сили в тому районі. Тайлендські провідники, настрій яких подеколи межує з панікою, шукають швидкої політичної і мілітарної альтернативи до американської оборонної парасолі, яка, як вони переконуються, стає з кожним днем діравішою".

Індійський субконтинент. Пророчистим є недавно вчинений переворот в Афганістані. Вчинив той переворот генерал С. Могамед Дауд, який у 50-их роках, бувши прем'єр-міністром, значно поширив зв'язки Афганістану з Совєтським Союзом, і першою країною, яка визнала новий уряд був Совєтський Союз. „Нюзвік" з 30-го липня ц.р. дає такий коментар: — „Хоч Дауд говорив про невтральність, але в дійсності він довгий час плекав мрію, що росіяни можуть погодитися на відірвання Афганістаном куска Пакістану. Дауд і половина афганістанців є патанами, друга половина яких живе у Пакістані. Таке потягнення майже певно спровокувало б криваву війну". Коли ж припустити, що переворот поблагословила Москва, то з певністю можна сказати, що та „кривава війна" є вже на обрії.

Близький Схід. У районі „чорного золота", — нафти СССР зайшов уже досить далеко з освоєнням двох країн: Іраку і Сомалі. Про Ірак, відомий своїми багатими нафтовими полями, „Сандей Нюз" з 29-го квітня ц.р. писав: — „Ірак є вже від 1970 р. під повним впливом Совєтів і дуже скоро набирає характеристики клясичної „народної демократії". Сомалі має велике стратеґічне значення. Її північний берег відділений від Арабського півострова тільки Аденською затокою, а західній берег обмиває Індійський океан. „Без особливого пропаґандивного шуму Сомалі стала вже фактично першим безсумнівним сателітом СССР у Західній Африці", — твердить редакційна „Нового Русского Слова" з 25-го квітня ц. р.

Південна Америка. „Без міді з Чіле і нафти з Венесуелі ЗСА та союзники не могли б виграти Другої світової війни", — твердив у статті „Поворот до моральности" С. Брейден, колишній амбасадор в країнах Латинської Америки („Ню Йорк Таймс", 15-го квітня ц. р.). Тепер Чіле, як відомо, ще не повністю опановане комуністами. Некомуністичні сили ще не здаються, не зважаючи на намагання деяких кіл у ЗСА скомпромітувати їхню боротьбу ревеляціями СІАЙЕЙ і АЙТіТі і вислід тієї боротьби ще не певний. Участь же Москви у тій боротьбі покищо дуже дискретна, але не може бути сумніву, що вона зробила свою ставку на повну перемогу режиму Алленде.

Коли до тієї всієї активности додати ще повідомлення авторитетного англійського джерела „Джеймс Файтінг Шіпс" за 1973 р. про те, що тепер СССР є вже першою морською потугою, то єдиний логічний висновок

(Закінчення на стор. 5-ій)

Григорій Костюк

ПРО УБІЄННИХ

(З промови на жалобній зустрічі українців Канади й Америки 29 липня 1973 р. на оселі „Київ" у Канаді)

(2)

За своє більше як тисячолітнє буття наш народ зазнав дуже багато лиха і жертв. Але таких жертв, яких довелось йому зазнати сорок років тому, ще наша історія не знала. І не тільки наша історія. Навряд чи зустрінемо щось подібне в історії будь-якого іншого народу навіть в найтемніші і найдикіші часи його існування. Звичайно, голод, як стихійне, навіть соціяльне лихо, інколи навідувався, та ще й тепер навідується до людських спільнот. Але не було і нема ніде в світі уряду, який би не вжив усіх можливих для нього заходів, щоб урятувати свій народ. Не було в світі уряду, щоб до такого всенародного лиха поставився жорстокобайдуже. Не було уряду, щоб у час масового вимирання людей не тільки не звернувся по допомогу до всіх народів доброї волі, а, навіть, коли ці сусіди-народи самі запропонували допомогу, — відкинув її з цинічною заявою, що „голоду в Україні нема", що чутки про голод — „це провокація ворогів радянської влади". Більше того: в час, коли вимирали цілі села, коли сотні тисяч трупів лежали на дорогах великої землі української, коли у містах щоденно підбирали на вантажні авта мерців і вивозили за місто як сміття, як брухт, — саме майже в той час страшний голова уряду Совєтського Союзу і генеральний секретар комуністичної партії Сталін заявив: „Жити стало краще, жити стало веселіше!!"

На таку одверто-цинічну заяву не відважився ще ні один тиран світу. На це міг відважитись тільки голова уряду, що самозванно називав себе „робітничо-селянським". Бож він знав, що його ні робітники, ні селяни не обирали. Що він ні перед ким не відповідальний. Що навколо панує страх і рабська покірність. Що ті письменники, яких він ще залишив живими, складають і складатимуть йому тільки оди. Що всяка свобода слова вбита. Що ніхто не зможе сказати йому одверто в пресі (так, як це водиться в усьому світі, де люди мають право голосу), — що його заява — то велика неправда, великий, диявольський жарт над зубожілим, зголоднілим і заляканим терором народом. Хіба ж не відомо вже тепер всьому світові, що ця нелюдська заява комуністичного тирана супроводилась стогонами і розпачливими зойками розстрілюваних у підвалах НКВД сотень тисяч невинних людей, зойками мільйонів депортованих, виселених у дикі північні місця на повільну смерть, такими ж зойками й прокляттями ще більших мільйонів ув'язнених і замкнутих у концентраційні табори Воркути, Печори, Колими, Караґанди, — всіх отих Дальлаґів, Бамлаґів, Печлаґів, Севлаґів, Мурлаґів та сотень інших зловісних пам'ятників доби сталінського соціялізму.

Сучасна совєтська пропаґанда, її преса, література і наука, робить все можливе, щоб цей великий злочин народовбивства приховати, применшити, забути. Наївні злочинці й фальшувальники історії забувають, що навіть силою своєї, ніким не контрольованої, влади не можна примусити людське серце забути про пережиту і вистраждану кривду. „Є бо кривди, — сказав в одному з своїх романів Улас Олексійович Самчук, — що їх не спалиш вогнем, не вцілиш наганом". Такою кривдою для українського народу є голод, заподіяний кривавою московською диктатурою 1932-1933 рр. І досить було маленької відлиги в 60-их роках там, на українській землі, щоб ця страхітлива, здавалося цілком забута, доба голоду вибухнула в низці яскравих образів у творах багатьох молодих творців українського слова. Їм, правда, швидко закрили рота. Декого вже навіть, за старими сталінськими методами, схопили, замкнули в концентраки, в будинки для божевільних. Але правда їх вислову залишилась жити і житиме в віках.

Вищій силі завгодно було, щоб мільйони наших людей, а серед них і ми з вами, опинилися поза досягом смертоносної руки тої влади, що панує й тепер над нашим народом. Ми в нашій пам'яті й у наших серцях понесли у світ ту велику кривду, що заподіяно нашому народові 40 років тому. Але, поруч з мільйонами убитих голодом наших людей, ми, як і ввесь український народ, ніколи не забудемо й тих, що творили духову культуру нашого народу й утверджували його в світі. За цю свою працю вони поплатились життям у совєтських тюрмах і концентраках.

Тож, насамперед, схилимо свої голови перед великою постаттю відновителя Української Автокефальної Православної Церкви, Митрополита всієї України Василя Липківського з усіма єпископами, священиками і вірними, що загинули мученицькою смертю в совєтських тюрмах і таборах. Їхня кров, як і кров замучених і вбитих діячів нашої науки, культури, мистецтва, літератури: Миколи Куліша, Леся Курбаса, Миколи Хвильового, Олеся Досвітнього, Григорія Косинки, Миколи Зерова, Михайла Драй-Хмари, Павла Филиповича, Сергія Єфремова, Костя Буревія, Олекси Влизька, Василя Бобинського і багатьох, багатьох інших, — ця кров горітиме в віках, як вічна пригадка про заподіяні злочини сталінських народовбивців. Забути це ніхто ніколи не зможе, як би не старалися тепер різні енциклопедії та палії українських архівосховищ.

Голод і жертви 30-их років мусять увійти в наш релігійний і культурно-побутовий ритуал, звичай, як вічне мементо морі — пам'ятай про смерть, як пригадка про велике злочинне убивство нашого народу!

**

Покидаючи з почуттям трагедії і болю рідний край, ми понесли у світ велику неспалиму кривду і правду нашого народу. І несемо цю кривду „як перестогу, як лозунг, як демонстрацію, як заповіт" тих мільйонів жертв, що загинули в сатанинські 30-ті роки. У цей день нашої всенародної скорботи прирікаємо на цій вільній землі, що ми і нащадки наші нестимемо цю кривду у світ доти, доки на нашу рідну землю не повернеться свобода і правда, доти, доки на нашій Батьківщині не зникнуть ганебні концентраційні табори смерти, доти, доки не зникнуть страшні лікарні спеціяльного призначення, куди сталінські спадкоємці, під маркою божевілля, запаковують тих, хто не хоче бути рабами.

Дозвольте ж мені моє слово про убієнних закінчити трагічним роздумом видатного поета тієї кривавої доби Євгена Плужника, що загинув у комуністичному концентраку на 34-му році життя. Ці його роздуми звучать як епітафія, як надмогильний напис тим жертвам, пам'ять яких ми сьогодні у великій скорботі вшановуємо:

Ой, упали ж та впали
криваві роси
На тихенькі-тихі поля . . .
Мій народе!
Темний і босий!

Хай святиться твоє ім'я!
Хай розквітнуть нові жита
Пишним цвітом нової слави!
Гей, ти, муко моя свята,
Часе кривавий! —

Убієнним синам твоїм
І всім тим,
Що будуть забиті,
Щоб повстати в безсмертнім
міті,
Всім
Їм
— ОСАННА!

(Кінець.)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XX. СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 1973 Ч. 8 (184)

Ярослав Падох

ЯК ПРИДБАТИ ДВІ ЧЛЕНСЬКІ АПЛІКАЦІЇ ВІД ОДНОЇ ОСОБИ

Життьове забезпечення це — не звичайна річ, чи товар, але — ідея, якої, як всі ідеї, ні бачити, ні доторкнутися не можна. „Продаючи" забезпечення, не можна його показати, а „покупець" не може купованого товару діткнутися, чи наочно порівняти з другим. Тому й поширювання життьового забезпечення це не проста, але складна, психологічна справа. Щоб мати успіх, треба вміти цей складний товар описати й показати його вартість на прикладах з життя. Треба старатися підшукати відповідні приклади та викликати у кандидата на забезпечення візію майбутности. Забезпечуючи коледжовою грамотою щойно народженого сина, чи внука, батько чи дідо, мусять очима своєї уяви та своїх щирих бажань найкращої долі для немовляти, бачити його на його ж 18-му році життя, коли йому треба йти до коледжу й ставити собі питання: „а що робитиме він, якщо б із-за злого припадку, не стало батька, чи діда"? І готова відповідь на це: їх заступить забезпеченева грамота!

Та не тільки уява грає ролю в успішному завершенні забезпеченевої дії. Також самий підхід того, хто забезпечує має велике значення. Про один такий приклад є тут мова.

Відома річ, що хоч життьове забезпечення є дуже потрібне для всіх, то забезпечення вимагає багато часу і труду. Знають про це дуже добре наші союзові секретарі й організатори. Щоб заощадити час і труд зглядно їх „дорожче" продати, слід старатися забезпечити нового члена не одною грамотою, але зладити для нього забезпеченевий плян, в який входять дві, чи більше грамот. Найпростішим пляном є забезпечення однією з численних союзових грамот життьового забезпечення. В цей спосіб забезпечена особа здобуває дешевим коштом більшу суму забезпечення, бо до розмірно коштовного життьового забезпечення, приходить ще дуже дешеве забезпечення акцидентове й то на високу суму, бо на 5,000 до 10,000 долярів.

Наприклад, якщо забезпечити 25-річну людину грамотою життьового забезпечення на 1,000 долярів в клясі Е-20, тобто такою грамотою, за яку вкладки слід платити 20 років, після чого ціла забезпечена сума буде негайно заплачена, то чиста вкладка виноситиме річно $46.88. Коли до тої грамоти додати ще акцидентове забезпечення на суму $5.000-10.000, то вкладка за це додаткове забезпечення коштуватиме тільки $9.20! Получивши ці дві грамоти і дві вкладки, ви поінформуєте кандидата на члена, що він за вкладку у висоті $56.08 матиме $1,000 звичайного забезпечення й додатково $5,000 до $10,000 у випадку акцидентової смерти чи важкого каліцтва, отже разом $11,000. Тому, що число акцидентів постійно росте, а також тому, що жертвою акцидентів паде найбільше молоді, така велика сума як $11,000 у випадку акциденту, буде мати більш атрактивну силу для кандидата на забезпечення, чим $1,000 забезпечення життьового за вкладку у висоті $46.88! Тільки порахуйте: кошт акцидентового забезпечення на високу суму $5,000 до 10,000 виносять ледве три центи денно!

Тому дораджуємо в кожному випадку забезпечування нових членів приготовити для них забезпеченевий плян і в нього втягнути акцидентову грамоту. Дораджуємо теж зчислити всі вкладки разом і подати їхню висоту в одній сумі, подібно слід також подати разом всі користі, які дає цілий плян. Тобто скільки забезпечення виплатить УНСоюз у випадку смерти звичайної, а скільки додатково у випадку смерти чи каліцтва, внаслідок акциденту. А далі слід дати кандидатові на члена підписати дві аплікації й вияснити, що тому, що його забезпеченевий плян вміщає у собі два роди забезпечення, то для кожного з них слід підписати окрему членську аплікацію, бо й член дістане дві окремі грамоти.

Немає сумніву, що член має дістати від нас повну інформацію про всі грамоти, які входять у його забезпеченевий плян, але треба тямити також, що спосіб подання того пляну грає велику ролю і часто рішає про успіх наших заходів для забезпечення даної особи. Бо якщо ви, з більшим чи меншим трудом, переконаєте кандидата на забезпечення, щоб він забезпечився одною грамотою і підписав одну аплікацію, а після того „прибиття торгу" наново почнете клопотати його ще додатком до щойно завершеного забезпечення, можна з певністю сподіватися, що він вже про це говорити не схоче, а бодай не схоче в тому самому часі. Довголітній наш досвід підказує нам стосувати раніше поданий підхід, тобто інформувати кандидата на члена про цілий плян і за одним заходом забезпечити його двома, чи й більше грамотами.

Не треба додавати, що акцидентове забезпечення є не лише дуже дешеве, але й дуже потрібне, як старшим, так і молоді, від 16-го року життя, бо тільки від того віку УНСоюз видає це забезпечення. До того ще придбання за одним заходом двох аплікацій, дає нашим секретарям і організаторам ще й ту користь, що вони одною витратою часу і труду здобувають подвійний успіх. Бо обі грамоти рахуються до числа їх членства та до їхньої річної запляновано квоти нових членів. Тому поставім собі, що від тепер будемо в кожному поодинокому випадку наперед приготовляти забезпеченевий плян для наших кандидатів на забезпечення в УНСоюзі.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознимки нам надіслано.

Роман Юрій Богословець,
новий член 172-го Відділу УНСоюзу у Виппані, Н.Дж. Вписала свого внука Романа Юрія в члени УНСоюзу пані Стефанія Богословець.

Марта Богословець,
нова членка 172-го Відділу УНСоюзу у Виппані, Н.Дж. В члени УНСоюзу вписала свою внучку пані Стефанія Богословець.

Христя Стахурська,
доня Віктора та Ірени Стахурських, нова членка 346-го Відділу УНСоюзу при УСК „Львів" у Клівленді, Огайо. Забезпеченеву грамоту УНСоюзу подарували Христі її дідусь та бабуся Григорій та Анна Комарницькі.

Христина М. Винник,
доня Остапа і Богданни Винник, нова членка 210-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

В. Дідюк

ЧИМ В ДІЙСНОСТІ Є ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Часто у щоденній праці, чую: пощо мені асекурація? Маю гроші у банку, або там їх зложу, коли захочу то й виберу, а в асекурації все пропадає! Асекурація — це крутійський бизнес, дивіться які всі вони багаті, з великибудинками, все це людські гроші! Що все, це людські гроші — це правда, але таке поверховне окреслення асекурації, не тільки, що не має підстави, а є прямим покажчиком її незнання.

Дехто досить часто, прямо так і висказує — асекурація це крутійство. Мене вже не один раз обдурено. Чи справді вона так, і чим в дійсності є асекурація? Заледве чи у короткій газетній статті є можливість докладного її вияснення, тим більше, що у сьогоднішніх часах асекураційна індустрія так сильно розвинена, та існує цілий ряд родів забезпечення. Не знаючи їх, нам часто здається, що це і тамте тому, що дещо подібне — є це саме. Асекураційна ділянка в Канаді і Америці — це окрема економічна і наукова цілість, яку вивчають експерти. Вправді дуже часто мало хто звертає увагу на свою полісу, яка становить двосторонній контракт. Одержавши її кладе часто забуваючи у яке місце. Я був свідком одного „пошукування" за полісою в одній родині. Шукав батько, допомагала мати, опісля розпитували і дітей, шукали всі разом дорікаючи одно другому, аж доки з тяжкою бідою не знайшли її між різними шпаргалами. На мій запит, де переховують вони банкову чекову книжочку, з місця було її мені показано. Безперечно, що приходилося виснювати значення поліси. Маючи на думці добру службу членам УНС, ми у міру можливости таки хочемо пояснити чим є асекурація та чи у наших обставинах можемо обійтися без неї? Певно, що свої гроші можемо зложити у банку і їх все можемо вибрати. Бо відкривши конто у банку, він не відповідає нічим іншим поза їх суму. Зложивши хоч би найменшу суму-вкладку на забезпечення, дана установа змісця бере відповідальність за повну суму забезпечення. Наприклад, зложених у банку 100 долярів у разі нещастя, спадкоємець, якщо все у порядку може одержати зворот такої суми, евентуально з малим відсотком. Часто буває і таке, зокрема це діється між нашими людьми, що чоловік помер і „забув" записати гроші до тестаменту, як взагалі такий він мав. Щоб одержати ці гроші треба довго почекати заки перейдуть всі спадкові формальності. Часто з цих грошей користають чужі. Як є з асекурацією? Вложених 100 долярів на вкладку у разі нещастя вже змісця приносять повну суму забезпечення, може бути це тисяча, а може двадцять. Все це залежить на яку суму було забезпечення і яким порядком були вплачуванні вкладки. Відпадають тут також різні клопоти, бо сама поліса вже допомагає навіть у часі похорону, а предложення посвідки смерти з місця її згрошевлює. Певно, що коли хтось має великі гроші, то можуть вони заступити йому асекурацію. Асекурація також гроші. Однак — це не те саме! Бідніші і зокрема з родинами мусять відкладати кожний цент, щоб забезпечення таки мати, коли вони не тільки люблять, але й думають про своїх найближчих. У банку можна зложити кожну суму гроша і її вибрати, вона не пропадає, так само як не пропадає ніяка сума грошей в асекурації. Різниці не має. Бо спробуйте, наприклад, відкрити конто у банку та йдіть завтра чи за короткий час його ліквідувати. Побачите, що й там „пораxують" вам дещо за працю, хоч оформлення банкового конта не вимагає так багато часу і труду.

НАГОРОДЖЕНІ ЗОЛОТИМИ І СРІБНИМИ ВІДЗНАКАМИ ЗА НАЙКРАЩУ УСПІХИ В 1973 РОЦІ

Цей рік увійшов в історію не лише УНСоюзу, але всієї нашої громади, як рік 80-річчя найстаршої в світі української газети, офіційного органу УНСоюзу „Свободи". Щоб відзначити цю велику культурну дату нашої спільноти і нашої історії, цьогорічні змагання за дальшу розбудову УНСоюзу ведуться під кличем відзначення цього ювілею. З цією метою видано ювілейні відзнаки в двох металях: срібні і золоті. Перше відзначення одержує кожний, хто придбав УНСоюзові впродовж цього року бодай десять членів, а хто придбає 25 дістає золоту відзнаку. Цьогорічне пошанування труду союзових організаторів передбачує вручення відзнаки негайно після придбання відповідного числа членів й, що більше, змогу здобути обидві відзнаки, срібну і золоту, після того, як організатор, здобувши срібну за десять членів, доповнив число здобутих членів до 25. По цім він негайно одержує ще й золоту відзнаку.

Перше вручення цих ювілейних відзнак святочно переведено 21-го червня ц. р. на святочній вечері влаштованій на Союзівці, на закінчення цьогорічного секретарсько-організаторського курсу. А оце тут поміщуємо внизу перший список осіб, які придбали одну а то й дві відзнаки впродовж першого півріччя цього року.

Відтепер кожного місяця відзначуватимемо особи які придбали 10 чи 25 членів, і які в цей спосіб придбали одну чи другу, або й обі, відзнаки. Їхні імена і їх знімки будуть друковані в „Трибуні" познайомлять з відзначеними весь союзовий і ширший український загал, що нехай буде для них додатковою подякою і признанням за їхній труд у розбудові УНСоюзу, а з ним також всієї української зорганізованої громади.

ТІ, ЩО ЗАСЛУЖИЛИ СОБІ НА ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВІДЗНАКИ

153. І. Одежинський — 71

191 Р. Колодій — 50

240 М. Кагічак — 42

83 С. Гавриш — 41

146 С. Репета — 39

32 М. Хомин — 32

25 Квітка Стецюк — 30

414 М. Сигурович — 28

Золоті і срібні відзнаки одержали, але не маємо її фото знімок: К. Кобіто (121) — 34, Р. Татарський (94) — 32, П. Дяків (427) — 28.

ТІ, ЩО ЗАСЛУЖИЛИ СОБІ НА СРІБНІ ВІДЗНАКИ

379 М. Семків, 24 · 353 В. Оріховський, 22 · 200 І. Пригода, 21 · 47 Анна Гарас, 20 · 174 А. Слюсарчук, 20 · 233 Б. Дейчаківський, 20 · 305 М. Гентош 20 · 320 І. Малко, 20

360 І. Гаврилюк, 20 · 221 Т. Шпікула, 19 · 416 К. Онуфрик, 19 · 155 М. Фединишин — 18 · 217 Т. Кубарич, 17 · 505 П. Волощук, 17 · 5 М. Хоманчук, 16 · 336 Г. Кисіль, 16

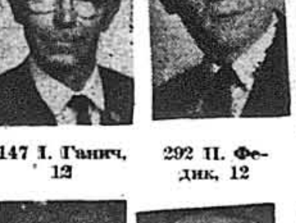

407 В. Шаран, 16 · 42 П. Головачук, 15 · 489 М. Шпетко, 14 · 22 Олена Олек, 13 · 88 В. Квас, 13 · 161 А. Джула, 13 · 316 В. Гавриляк, 13 · 414 І. Телюк, 13

13 П. Шевчук, 12 · 14 М. Отрок, 12 · 76 М. Демчук, 12 · 78 І. Петрунцьо, 12 · 147 І. Ганич, 12 · 292 П. Федик, 12 · 465 Текля Мороз, 12 · 473 Віра Баніт, 12

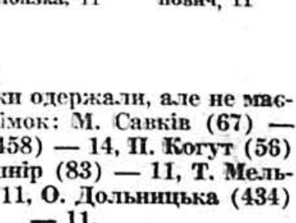
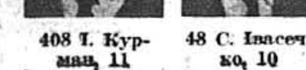
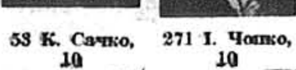

51 М. Ольшанський, 11 · 79 А. Рудник, 11 · 106 А. Іванюк, 11 · 115 П. Бабич, 11 · 194 Я. Падох, 11 · 204 В. Палідвор, 11 · 307 Д. Галонзка, 11 · 367 В. Попович, 11

408 І. Курман, 11 · 48 С. Івасечко, 10 · 53 К. Сачко, 10 · 271 І. Чопко, 10 · 387 В. Олійник, 10

Срібні відзнаки одержали, але не маємо їх фотознімок: М. Савків (67) — 16, Д. Пипп (458) — 14, П. Когут (56) — 11, А. Кушнір (83) — 11, Т. Мельник (277) — 11, О. Дольницька (434) — 11.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОШУЄ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ І ПЕРЕДЮВІЛЕЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ І СКРІПЛЕННЯ ЦІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ. ЗА АКТИВНУ УЧАСТЬ І УСПІХИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ПЕРЕДБАЧЕНІ НАДЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ І ВОНА БУДЕ РІШАЛЬНА ДЛЯ ВИБОРУ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ І ДЛЯ УЧАСТИ В КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1974-ГО РОКУ.

ПЕРШІ ПЕРЕМОЖЦІ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В ЛИПНІ 1973 Р.

З початком липня ц. р. Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу проголосив нову, шостимісячну кампанію, яка триватиме від 1 липня до кінця грудня 1973 року. Напередодні недалекого 80-річного ювілею УНСоюзу та його недалекої вже 28-ої чотирорічної, Конвенції, ця кампанія має особливе значення і призначення. Її успіхи будуть у великій мірі рішати про наради та настрій цього великого травневого збору союзових діячів, а в парі з цим і про постанови та директиви на дальше чотириріччя. Тому й треба сподіватися, що всі громадяни, віддані УНСоюзові і його 80-річній праці й здобуткам, докладуть якнайбільші зусилля у розбудову УНСоюзу на порозі його 80-річчя й його Конвенції.

Внизу поданий список перших, липневих переможців у цій кампанії, а зокрема передруковано, вже раніше проголошені інформації про цю кампанію та її точкову систему й поділ на 23 змагових груп, за стейтами та величиною (числом членів) Відділів. До уваги взято тільки членів та їхні суми забезпечення придбаних продовж одного місяця липня. Раніші здобутки будуть зараховані за ввесь рік, але не будуть враховані до цієї передконвенційної кампанії, переможці якої здобудуть 65 окремих грошових нагород у загальній сумі 10.000 дол.

В липні занотовано 50 перших чемпіонів. Поміж ними вибився на перше місце в Канаді та усьому УНСоюзі секретар 505-го Відділу в Кенорі, саскачеванської провінції, Петро Волощук, який за видатною допомогою провінційного організатора УНСоюзу й водночас секретаря 444 Відділу в Саскатуні, Саск. Лева Вовка, придбав у липні 14 членів на загальну суму забезпечення 24.000 дол., чим здобув 214 змагових точок. Перше місце на терені ЗСА здобув секретар 191-го Відділу в Трой, Нюйоркського стейту, Василь Колодій, який придбав в липні 11 членів, забезпечивши їх на суму 14,000 дол. й цим здобув 194 змагових точки.

Крім цих двох чемпіонів в двох наших союзових краях, слід підкреслити великий успіх у липневім початку нашої кампанії союзових діячів, які придбали понад сто точок у змаганні, а саме: Михайла Гентоша (305 Відділ), який здобув 144 точок, Григорія Кисіля (336) — 120 точок, Володимира Кваса, директора Союзівки (88) — 119 точок, Андроніка Копистянського (327) — 118 точок і Анну Гарас, головну радну й секретарку 47 Відділу — 103 точки.

Липень це — вакаційний місяць й тому чимало найбільш відданих УНСоюзові діячів, відбуваючи вакації, не могли взяти участи в кампанії й тому можна сподіватися, що серпень і наступні місяці принесуть багато нових, сподіваних і несподіваних, здобутків у нашій кампанії. Зовсім зрозуміле, що теперішні чемпіони будуть намагатися вдержати своє першенство, про яке рішатиме передусім кількість часу і труду вложеного в кампанію.

ПЕРЕМОЖЦІ ЛИПНЯ

СТЕЙТ ПЕНСИЛЬВЕНІЯ

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Юрій Сціленний	11	16
Теодор Лялька	467	8

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Сергій Шевченко	388	40
Микола Сивий	481	16

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Михайло Гентош	305	144
Анна Гарас	47	103
Михайло Хомин	32	40

СТЕЙТ НЮ ЙОРК

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Юрій Левицький	66	5

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Іван Пригода	200	54
Микола Москаль	16	16

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Василь Колодій	191	194
Володимир Квас	88	119
Андронік Копистянський	327	118

СТЕЙТ НЮ ДЖЕРЗІ

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Стефан Мельничук	331	21
Стефан Матлаґа	209	5

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
о. Петро Мелех	342	32
Василь Осадчук	172	16
Павліна Балутянська	286	16

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Ольга Осередчук	37	74
Йосиф Ярема	372	44
Мирослав Демчук	76	43

СТЕЙТ ІЛЛИНОЙ

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Михайло Ольшанський	51	24
Стефанія Лісович	395	21

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Петро Врублівський	301	5

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Ґльорія Пашен	125	85
Михайло Семків	379	78
Володимир Ничай	106	66

СТЕЙТИ ОГАЙО І МИЧІҐЕН

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Ольга Мамрич	119	5

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Олена Сенедяк	274	16
Богдан Ковч	328	16

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Григорій Кисіль	336	120
Петро Федик	292	66
Стефан Глоговський	346	59

ВСІ ІНШІ СТЕЙТИ

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Ольга Скарацька	34	40
Іван Тарнавський	150	16
Петро Буґрин	390	16

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Василь Ванчула	107	62
Іван Лаба	177	33
Михайло Білик	323	28

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Петро Щерба	173	48
Василь Олійник	387	32
Іван Малко	320	28

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

СПЕЦІЯЛЬНІ НАГОРОДИ ПРИЗНАЧЕНІ ДЛЯ ПЕРЕМОЖЦІВ В ПІВРІЧНІЙ КАМПАНІЇ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ, ЩО БУДЕ ТРИВАТИ ВІД І-го ЛИПНЯ ДО 31-го ГРУДНЯ 1973 РОКУ

Районізація Відділів:

З метою переведення кампанії та визначення переможців поділено УНСоюз на сім районів, а саме:

1 Відділи стейту Пенсильвенія;
2 Відділи стейту Ню Йорк;
3 Відділи стейту Ню Джерзі;
4 Відділи стейту Іллиной;
5 Відділи стейту Огайо і Мичиґен;
6 Всі інші стейти;
7 Відділи Канади.

Поділ на категорії Відділів:

В межах усіх семи районів Відділи будуть поділені на три категорії за кількістю членів, а саме:

1. До 75 членів,
2. Від 76 до 150 членів,
3. Віід 151 членів.

В цей спосіб сім районів разом матимуть 21 категорій.

Нагороди:

Три найкращі організатори, тобто три переможці (чемпіони) кожної з 21 категорій одержать нагороду, отже разом буде приділено 63 нагороди, в тому числі 21 нагород перших, 21 других і 21 третіх. В цей спосіб кожний район одержить разом 9 нагород, а кожна його категорія по три нагороди.

Перша нагорода виносить 200.00 дол.
Друга нагорода виносить 150.00 дол.
Третя нагорода виносить 100.00 дол.

Крім цих нагород, призначено:

Окремі нагороди для:

а) Найкращої організаторки та б) найкращого організатора - студента по 200.00 дол. Ці дві нагороди є єдиними на цілий УНСоюз, отже не на поодинокі райони чи категорії Відділів. Їх одержить тільки одна жінка і один студент на ввесь УНСоюз.

Визначення переможців, (точкова система):

Нагороди дістануть три найкращі організатори в кожній з 21 категорій, тобто такі, які здобудуть найбільше число точок за здобутих членів впродовж другого півріччя 1973 року. Точки будуть признані так:

а) за члена (крім кляс АДД і Т-16) — 10 точок;
б) 1,000.00 дол. суми забезпечення — 6 точок;
в) За члена забезпеченого клясою АДД або Т-16 —5;
При клясах Т-5 і Т-10, 5,000 дол. рахується, як 1.000 дол. життьового забезпечення.

Приклад обчислення точок:

За одного члена, забезпеченого життьовою грамотою на суму $ 2.000 організатор одержить:

за одного члена	10 точок
за $ 2,000 (по 6 точок за $ 1,000)	12 точок
Разом	22 точки

Виключені від нагород:

а) Обласні організатори,
б) Постійні організатори.

Сума нагород:

21 по	$ 200,	разом $	4,200
21 по	150,	разом	3,150
21 по	100,	разом	2,100
2 по	200,	разом	400
		разом $	9,850

КАНАДА

1-ша група до 75 членів:

Організатор	Відд.	точок
Петро Волощук	505	214
Катерина Онуфрик	416	27
Дарія Манило	474	22

2-га група від 76 до 150 чл.:

Організатор	Відд.	точок
Іллія Курман	408	71
Лев Вовк	444	18

3-та група 151 і більше чл.:

Організатор	Відд.	точок
Микола Перейма	448	53
Бронислава Мельник	434	43
Володимир Зацерковний	439	32

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ВСЬОГО ДВА РОКИ У СВОЄМУ ЖИТТІ КОРИСТАЄ ДИТИНА З НАВЧАННЯ У САДОЧКУ ЧИ СВІТЛИЧЦІ. НАСЛІДКИ ЦЬОГО — ВСЕ. ЩО В ТОМУ ВІЦІ ВОНА ЗАСВОЇТЬ, ДАЄ ПІДСТАВУ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. НЕ ЖАЛІЙТЕ ТРУДУ І ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЕЙ ЧАС ДЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Празник св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.

Вже шостий раз в історії нашого Села відбувся тут в 29 липня ц.р. традиційний вже празник св. Володимира, на який прибуло сотні людей, щоб налюбуватися красою цілковито вже викінченої церкви, завершенням якої є величавий павук 7.5 стіп високий та 6 стіп в діяметрі, проєкту інж. А. Осадци, роботи майстра дерев'яної декоративної роботи Ст. Кіри з Йонкерсу, Н.И. Павук цей в ціні 4,250.00 дол. уфундували мешканці нашого Села, щедрі жертводавці на церковні та народні цілі Осипа та Ерест Куровицькі з Ню Йорку. Прибулі побачили вже нині почату будову дзвіниці, яку виконує будівничий нашої церкви Юрій Костів з Ню Йорку. Вона буде висока на 40 стіп і на ній будуть завішені дзвони: наш старий, вагою 3 тонни та два менші, які уфундував д-р Василь Саляк, знаний хірурґ з Філядельфії; вони коштуватимуть понад 3,000 дол.

При могутнім битті дзвонів, в процесії взяло участь, крім мирян, 120 хлопців і дівчат зі Спортової Школи „Чорноморської Січі", яка саме відбувається на оселі УРСоюзу під проводом директора д-ра Остапа Стромецького.

При вході на церковну площу привітав Преосв. Владику Кир Йосифа голова церковного комітету д-р Євген Ґрабарчук та від Спортової Школи д-р О. Стромецький, а старші брати Яким Саляк та Петро Наконечний вручили хліб та сіль. При вході до церкви привітав Преосв. Кир Йосифа парох о. Роман Білецький, вручаючи ключі.

Після водосвяття почалася Архиєрейська св. Літургія, що її відслужив Преосв. Владика в асисті пароха о. Р. Білецького, о. И. Скульського та о. сов. Клепарчука. Хором диригував дяк Петро Цяпа. По св. Євангелію проповідь про св. Володимира, христителя України, виголосив о. парох Р. Білецький, а при кінці Служби Божої Преосв. Кир Йосиф проповідав про релігійне виховання молоді.

По церковних відправах відбувся на оселі „Верховина" празник-пікнік з відповідною програмою. Головним організатором цього величавого празника був Данило Мох.

Д-р М. Клюфас

Успіхи нашої молоді

Юрій і Марічка Степаненки

17-го червня минув перший рік подружного життя Марічки і Юрія Степаненко, (Сілвер Спрінґ, Мериленд), які цього року закінчили також Мерилендський університет зі званням „бечелор ов артс". Юрій відбув 3 роки війська, з того рік у Німеччині і рік у В'єтнамі, де був нагороджений кількома відзнаками в тому й „Бронзовою зіркою" американських збройних сил. Був активним у молодечих організаціях і студентській громаді нашої столиці та в американському політичному житті. Він, член Українського Народного Союзу, Відділ ч. 25. Закінчив університет із почесним відзначенням („honors") і разом з іншими 89 відмінниками його обрано до почесного братства Фі Бета Каппа (Phi Beta Kappa). У вересні ц. року він буде продовжувати студії в Правничій Школі, в однім з кращих університетів американського Півдня — Дюк юніверситі в Північній Кароляйні. Марічка — дочка Ніни і Миколи Криворуких, відомих церковно - громадських діячів Вашинґтона, а Юрій — син Галини і Миколи Степаненка, професора Центрального Мічиґенського університету. Обидві родини є членами УНСоюзу.

Н. Н.

УКРАЇНСЬКІ РАДІОПРОГРАМИ, ЯКІ ПЕРЕДАЮТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УНСОЮЗ

Місцевість Керівник Адреса Телефон	Стація Хвилі	День і година передачі
БОСТОН, Масс. „Українська Радіогодина" Керівники — Іван Кецмур і Степан Сідлярчук Диктори — Роман Дашовець, Леся Струж, Анна Ронюк, Орися Станчак, Анна Баран, Ляриса Діяк	WUNR 1600 Brookline	Кожної неділі год. 5:30-6:30 вечора
БОФФАЛО, Н. И. „Українська Радіопрограма" Керівник — Василь Шарван 701 Fillmore Avenue Tel.: (716) 895-0700	WHLD & WHLD AM 1270	Кожного дня год. 2:15-315 Субота 2:00-3:30
ВИЛЛИМАНТИК, Конн. „Українські мельодії" Керівник — Михайло Тимків c/o Ukrainian National Home, Inc. Route 6 North Windham P.O. Box 495, Willimantic, Conn. 06226 Tel.: (203) 423-1621	WILI 1400	Кожної нидіпі год. 12-1 полудня
ДЕТРОЙТ, Мич. „Гомін України" Керівник — Кирило Цепенда P.O. Box 2069 Livonia, Mich. 48151. Tel. (313) 937-1111	WIID 1090 AM	Кожного вівтірка, четверга і суботи, год. 5-6 веч.
КЛІВЛЕНД, Огайо. Радіо-Програма ОУВФ Керівник — Степан Зорій Ukrainian Radio-Program "WXEN" — Station of The Nations 2644 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio Tel.: (216) 696-4444	WXEM-FM	Кожного понеділка, середи, п'ятниці і неділі год. 2:00-3:00 по полудні
ПІТТСБУРҐ, Па. Кнрівник — інж. Михайло Комічак Gateway Towers, Suite 200 Gateway Center Tel.: (412) 281-1900	WPIT-730 & WPIT-FM 101.5	Кожної неділі год. 1-1:45 по пол. год. 6-6:30 веч.
СКРЕНТОН, Па. „Українська Радіопрограма Об'єднаних Організацій Північно-Східньої Пенсильванії" Кнрівник — Микола Мартинюк 804 Scott Street, Olyphant, Pa. 18447	WICK 1400 AM	Кожної суботи год. 12:30-1 полудня
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Пісня України" Керівник — Прокіп Наумчук Диктори: Вікторія Наумчук, Олена Глібович, Надія Куца P.O. Box 92, Station "D" Toronto 9, Ont. M6P 3J5 Tel.: (416) 532-4262	CHWO-AM 1250	Кожного дня від понеділка до п'ятниці год. 6:30 веч., в суботу і неділю год. 4:30 по пол.
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Прометей" Керівник — пані Женя Менделюк 92 Lavinia Avenue Tel.: (416) 531-9991	CHIN FM 101 і AM 1540	Кожної п'ятниці год. 1-2 по полудні
ТРЕНТОН, Н. Дж. Ім. Івана Самокішина Керівник — пані Ніна Самокіш 1152 Deutz Avenue Tel.: (609) 392-0306	WTTM 920 AM	Кожної неділі год. 5:30-6 по пол.
ЧЕСТЕР, Па. Радіопрограма Визвольного Фронту Керівник — інж. Андрій Забродський 797 Capri Circle, Boothwyn, Pa. 19061 Tel.: (215) 485-5568	WXUR 690 AM 100,3 FM	Кожної суботи год. 11-11:55 перед полуднем
ЧИКАҐО, Ілл. „Українська Спортова Програма" Керівник — Роман Дубляниця 1440 N. Kolin Tel.: (312) 342-9351	WOPA	Кожна субота год. 2:30-3 по пол.
ЧИКАҐО, Ілл. „Українські мельодії" Керівник — Василь Іващук 3254 N. Central Park Tel.: (312) 588-3814	WSBC	Кожна субота год. 8-8:45 веч.
ЧИКАҐО, Ілл. „Українська Вечірна Трибуна" Керівник — Василь Палагнюк 4929 N. Mulligan Avenue Tel.: (312) 774-7024	WOJO FM 105	Кожний понеділок год. 8-9 вечора
ЧИКАҐО, Ілл. „Програма Самбірських" Керівник — п. Люся Самбірська 2243 W. Thomas Tel.: (312) EV 4-5348	WEDC	Кожна п'ятниця год. 7-8 вечора
ЧИКАҐО, Ілл. Програма Православної Катедри св. Володимира Керівник — п. Микола Козюра 2238 W. Cortez	WOPA	Кожна субота год. 2-2:30 по пол.
ЧИКАҐО, Ілл. Програма католицької парохії св. Володимира і Ольги „Недільні Дзвони" Керівник — о. Маріян Бутринський 2247 W. Chicago Avenue Tel.: (312) 235-9007	WOJO FM 105	Кожний четвер год. 9-10 вечора
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Ім. Володимира Блавацького Керівник — Евдокія Дичко-Блавацька 4933 N. Hatchinson Street Tel.: (215) 329-1644	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 8-9 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Ім. Тараса Шевченка Керівник — мґр. Мирон Утриско 2222 Brandywine Street Tel.: (215) 567-3186	WTEL 860 AM	Кожної суботи гад. 9-9:30 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Радіопрограма Марії Ганусей Керівник — Марія Ганусей 244 W. Girard Avenue Tel.: (215) 627-3093	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 10-11 рано
ЮТИКА, Н. И. Українська Радіо-програма Керівник — М. Ґотман Дикторка — п. Катерина Ґотман Herkimer, N.Y. POBox 950 Tel.: (315) 866-3939	WIBX 950	Кожної суботи год. 12:15-1:15 по полудні

СУПЕРЕЧНОСТІ НАШИХ ДНІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

з того може бути, що амбіції Москви мають ґрандіозні маштаби і що нуклеарна потужність Америки мечем Дамокла висіла над тими амбіціями. Тепер же, після атомового домовлення Ніксона-Брежнєва, Москва з далеко більшим спокоєм може продовжувати р е а лізацію своїх ґрандіозних задумів.

Так виглядають мотиви ґенези „атомової угоди", які логічно випливають з наявних фактів. Є тільки одне „але": якщо б у ту історію не був вмішаний червоний Китай.

На сході — туман

Конфлікт між Москвою і Пекіном став дуже популярний, і тепер модно пояснювати кожний крок Москви її великим страхом перед Китаєм. Все, що робить Брежнєв на сцені міжнародного театру, він робить, кажуть, зі страху перед Мао. Так вийшло і з тою угодою Ніксона-Брежнєва для недопущення до нуклеарної війни. „Західні інформатори кажуть, що... Совєтський Союз мав головно Китай на думці", „...вона (угода) була виразно спрямована проти Китаю", — такі твердження трапляються у згаданій вище статті Флори Люїс. Треба вірити, що воно так дійсно й було. Та чи то вкладається у традиційні норми логічного мислення?

Є люди, які роблять тільки натяки і спиняються на чверть- чи півдорозі, а є люди, які люблять і вміють, як то колись казав Ю. Яновський, „до краю думати". І серед тих людей зродилася ідея превентивної війни або, як дехто образно називав, оперативного (від „оперувати") удару. Брали вони за основу своїх міркувань наявні факти. Царська Росія загарбала від старого Китаю колосальні сибірські простори, а комуністична Росія їх задержала. Новий, комуністичний Китай хоче ті землі відібрати з двох причин: тому, що вони були китайські, отже повинні повернутися назад до Китаю, і тому, що Китай тих земель дуже потребує, бо він перенаселений, а сибірські землі заселені дуже рідко. Стримує Китай від війни за ті землі нуклеарна перевага Москви, але Китай наполегливо працює, щоб у тій ділянці Москві дорівняти. Фахівці припускають, що наприкінці 70-их років Китай дожене Москву у нуклеарній зброї, і тоді Москві буде біда. Щоб до того не допустити, єдиний вихід для Москви — превентивним ударом знищити нуклеарні досягнення Китаю і в такий спосіб назавжди розв'язати складну ситуацію.

Щоб комунізм не перешкоджав такому розвиткові подій, ця група людей доказує, що китайський комунізм не є комунізм, або що він є зовсім відмінний від московського. Вони мали і мають багато доказових матеріялів, продукованих Москвою і Пекіном, в яких комуністи тих двох держав взаємно себе виключають від правдивого марксизму - ленінізму, називають одні одних ревізіоністами та іншими не дуже приємними для комуністичного вуха епітетами.

Зовсім логічний хід думок. Висновок логічно випливає з преміс, які знов таки згідні з відомими фактами... тільки той висновок суперечить угоді Ніксона-Брежнєва про недопущення до нуклеарної війни. Коли на ту угоду подивитися під кутом московсько-китайського конфлікту, то вона стає зовсім не зрозумілою, втрачає всякий сенс.

В цьому й криється ота трудність пізнання, згадана на початку статті.

З одного боку маємо конфлікт Москви із Заходом на чолі з Америкою. Тут Москва зрікається і намовляє єдиного нуклеарного конкурента — ЗСА також зректися нуклеарної зброї, як засобу полагоджування конфліктів і, як вище подана аналіза показала, це виразно йде по лінії інтересів і амбіцій Москви. З другого ж боку маємо конфлікт Москви з Китаєм, і тут ситуація вже зовсім протилежна. Тут Москва має рішальну нуклеарну перевагу над своїм противником, і тільки та нуклеарна перевага стримує Китай, який розпоряджає великою чисельною перевагою, від удару на Сибір. У тій ситуації відмова від ужиття нуклеарної зброї йде виразно проти інтересів Москви. Як же ж тут стосувати традиційні закони логіки?

Це тільки один приклад з багатьох суперечностей, якими характеризуються виступи Москви і Пекіну. От хоч би недавня стаття І. Алексанрова в „Правді", яка звернула на себе особливу увагу західніх спостерігачів, бо кажуть, що ім'я І. Алексанрова вживається для вислову політики Політбюра, а в статті переводилася гостра атака на Китай. В ній писалося, що китайська закордонна політика стає щораз небезпечнішою, що китайці зовсім розвелися з марксизмом-ленінізмом, що Китай конспірує з капіталістичними державами, інтриґує серед держав третього світу, всюди конспірує з ворогами соціялістичного табору.

Треба припустити, що „Правда" знає, про що говорить. Та чи можна замикати очі на факт, що на практиці всіх отих гріхів Китаю не видко? Навпаки, практика суґерує, немовби між Китаєм і СССР дійшло до порозуміння: Китай перейняв московську концепцію „мирної коекзистенції", а тим самим і дипломатії в рукавичках, як Москва перейняла китайську концепцію „перемоги села над містом".

Цікаву ілюстрацію з практичного життя, яка суперечить духові статті І. Алексанрова в „Правді", є теперішня сконцентрована атака на воєнні і дипломатичні акції, минулі і сучасні, Уряду ЗСА в Південному В'єтнамі, Лаосі і Камбоджі, ведена певними колами у ЗСА. Серед тих кіл не видко жадного розбиття, а завдання їхньої атаки (між іншим дуже успішної) — повністю скомпромітувати американські дії в країнах Індо-Китаю що, без сумніву, причиниться до повного успіху тамошніх „народних воєн", спонзорованих як Москвою, так і Пекіном, і тим самим дасть „народним війнам" авреолю непоборности та простелить їм шлях для майбутніх перемог.

І що ж їм шкодить, що Москва і Пекін обкидують один одного болотом?

Матура в Школі Українознавства Товариства „Рідна Школа" в Детройті

Старанням Т-ва „Рідна Школа" відбулася 2-го червня ц.р., в залі Українського Осередку при вул. Карпентер, святкова зустріч громадян великого Детройту з абсольвентами Школи Українознавства.

При головному ряді столів, прикрашених квітами, зайняли місця наступні випускники:

1. Рома Біла, 2. Павло Васильчевич, 3. Петро Васильчевич, 4. Христина Головка, 5. Володимир Дудун, 6. Оля Дужа (визн.), 7. Богдан Захарій, 8. Роман Ковалик, 9. Марта Король (визн.), 10. Дарія Крива, 11. Анна Никифоряк (визн.), 12. Юрій Патерин, 13. Андрій Приходько, 14. Борис Рижий, 15. Надія Стеткевич (визн.), 16. Данило Труш, 17. Звенислава Швайкун, 18. Константин Швайкун.

Усі вони пройшли матуральні іспити, що відбулися 5 і 12 травня. Головою матуральної комісії був інспектор Шкільної Ради УККА Іван Вілоус, а членами були директор школи д-р Богдан Лончина (заступник голови й екзамінатор з культури), проф. Леонтина Боднарук (екзамінатор з української мови й літератури), проф. Марія Олесницька (екзамінатор з історії та географії України), проф. Пилип Гайда (секретар).

В офіційній частині зустрічі промовляли: проф. Леонтина Боднарук — від учителів, Юрій Величковський — від учнів, Володимир Дудун — від абсольвентів, та інспектор Іван Вілоус — від Шкільної Ради УККА.

Викликаних поіменно абсольвентів директором школи, авдиторія привітала рясними оплесками. Тоді відбулося вручення матуральних дипломів та дарунків (монографія про творчість Івана Франка, авторства Л. Луцева).

На відміну від попередніх років, виконавцями мистецької програми були студенти високих шкіл.

Студентка консерваторії Діяна Зола (сопран) виконала дві пісні Анатольського: „Садок вишневий коло хати" (слова Шевченка) та „Соловій і троянди". Фортепіяновий супровід — п. Шато.

Студент кляси співу, баритон Ярема Цісарук, відспівав народну пісню „Дивлюся на небо", „І приснилось мені" (музика і слова Степанії Колодницької), та „Україна" (слова Павличка, музика Біласа). Фортепіяновий супровід — Лариса Цісарук.

Відома із своїх виступів в програмах живого слова нашої школи в минулих роках, тепер студентка Вейн Університету Ада Мушинська, з успіхом виконала твір Симоненка „Жах".

Мистецька програма закінчилась виступом вокального терцету Об'єднання Жінок ОЧСУ, до якого входили Ольга Денисенко, Надія Денисенко й Адріяна Легета. Вони виконали, при фортепіяновому супроводі мгр Віри Потапенко, наступні твори: „Коло річки, коло броду" — слова Голубничого, музика Колесси, „Скажи мені правду" — народна пісня в обробці Кротенка, „Деснянські хвилі" — слова Хоменка, музика Литвиненка, „Чорнобривці" — слова Сингаївського, муз. Верменича, „Розмовляла калинонька" — народна пісня, та „У перетику ходила" — слова Шевченка, музика Федорова.

Виступи всіх виконавців були на високому рівні. Талановиту студентську молодь, що взяла участь у програмі вечора, щоб привітати своїх молодших друзів, які незабаром теж стануть студентами університету, — авдиторія нагородила грімкими оплесками. Щоб успокоїти залю, студенти мусіли продовжити свої виступи.

Після мистецької програми провів молитву отець ігумен д-р Іннокентій Лотоцький і так почався бенкет. Естетично прикрашені живими квітами округлі столи, вибагливі страви та організована участь учнів нижчої кляси — все це причинилось до повного успіху вечора.

Бенкет підготувала комісія, до якої входили: Софія Бей, Ірина Шумило, Степанія Присяжнюк і Любов Гречна. Вони доклали багато старань, щоб зустріч пройшла в інтимно-родинній атмосфері. Багато жертвенної праці вклала учителька Школи Українознавства Софія Шумило.

Керівником програми був член Об'єднання мистців української сцени (ОМУС) Микола Кавка. Його живе слово було наче тим цементом, що єднало програму в одну органічну цілість. Тут слід згадати, що він допоміг виробити плян мистецької програми й піднайти виконавців.

І наприкінці — про знаменну подію. На зустріч вислали свої делеґації такі організації: Відділ УККА Південно-східнього Мичиґену, Метрополітальний Відділ УККА, Окружна Рада СУА, 63-ій Відділ СУА, 56-ий Відділ СУА, 96-ий Відділ СУА, СУМА, Пласт, Братство Дивізійників, УСК „Черник", „Самопоміч", „Будучність".

На залі були присутні душпастирі всіх трьох українських парафій на східній частині великого Детройту: згаданий вище о. ігумен д-р Іннокентій Лотоцький, прот. о. Олександер Биковець (він провів кінцеву молитву), та о. Тарас Прокопів.

Приявність на зустрічі передових організацій, що репрезентують різні середовища великого Детройту, була виявом солідарности в боротьбі за українську душу молодого покоління.

Осип Сливинський

Пам'яті д-ра Омеляна Нижанківського

Пок. Омелян Нижанківський походив із знаної священичої родини, і був стриєчним братом пок. Нестора Нижанківського.

Я вперше зустріла його в Відні в 1920-му р., де ми обоє студіювали на місцевому університеті. В тому часі Омелян був дуже діяльний у студентському й громадському житті української колонії і влаштовував різні музичні імпрези. На жаль роки чинної служби в колишній австрійській армії під час Першої світової війни підкосили здоров'я Омеляна й залишили його з туберкульозою суглобів. Це змусило його виїхати на лікування до Єгипту. Там його непереможна енергія й завзяття не дозволили йому сидіти безчинно, й хоча ще не зовсім здоровий Омелян незабаром почав учити в музичній консерваторії в Каїро.

По роках він переселився до Швайцарії, де осів у чарівному містечку Лейсін близько Льозанни. Там він, в той час був органістом у місцевій церкві й працював над докторською тезою в музикології. Згодом Омелян одружився із швайцаркою німецького походження, Геді, яка стала для нього ідеальною, повною посвяти, дружиною. Відтак обоє Нижанківські перенеслися до Берна.

Як визначний органіст, піяніст і незрівняний педагог фортепіяну, покійний Омелян втішався загальною пошаною, признанням серед швайцарської суспільности й мав незвичайно велике число учнів. У його творчій діяльності Омелян спрямовував головну увагу на композиції на органи, яким посвятив значну частину його композиторського дорібку. Друге місце в його творах займали пісні й хорові композиції. На жаль його твори виконували майже виключно чужинці, бо свої мало його творами цікавилися. Покійний Омелян вкладав усе своє широке знання й усю душу в його композиції, які в більшості мали релігійний характер, та в той сам час виразно виказували закраску українського фольклору.

Друга важлива ділянка в житті покійного Омеляна була суспільно - громадська діяльність. Як колишній старшина української армії Омелян брав активну участь у всіх з'їздах колишніх українських військовиків, які його загально знали й поважали. Він був великий український патріот і хоч у Швайцарії жив майже пів століття, не прийняв швайцарського громадянства. За його чинну політичну діяльність, зосібна між українськими комбатантами, Омелян і його дружина Геді обоє дістали опріч загального признання теж цінні відзначення.

Омелян живо цікавився й чинно помагав різним українським музичним імпрезам і мистцям, які приїжджали до Швайцарії. Так він зорганізував виступ чоловічого хору під диригентурою пок. Льва Туркевича. Особливо він дуже сердечно заопікувався сином покійного Нестора, Олегом, і допомагав йому в його співацькій кар'єрі.

Мимо довголітньої хвороби й зв'язаних з тим понад 15 операцій, Омелян завжди був повний енергії й життєздатности, і ще два роки перед смертю поїхав на Світовий Конґрес Українців до ЗСА. На жаль хронічна невблагана недуга підкосила цього велетня духа і в липні 1973 р. Омелян ненадійно закінчив своє діяльне й багате життя у 79-му році життя. Залишив дружину й глибокий жаль у всіх, що мали щастя знати цього повного енергії й чару музика й патріота.

Стефа Туркевич-Лукіянович

Засновуймо українські світлички!

Стара приповідка каже: „Нагинай галузку, поки молода", або інша: „Як Івась не навчиться, то Іван не зможе".

Цю мудрість відчуваємо дошкульно, передусім тут на новім місці поселення. Не поможе ні церква, не поможе ні школа, ні всі наші молодечі організації, якщо батьки не будуть виховувати дітей в українському дусі від найраніших днів життя. Мусимо зрозуміти, що як дитина не винесе з хати любови й пошани до віри і мови своїх батьків, то трудно від неї вимагати, щоб пізніше не цуралася свого, як ніде між чужих людей. Перші слова молитви українською мовою, перші книжечки з оповіданнями, з образками, що говорять про нашу культуру чи історію, призначені для віку дитини, лишаються здоровим зерном на все життя. Але відомо, батьки-матері в наших обставинах не завжди мають досить часу займатися дітьми. Не пускаймо ж їх на вулицю в чуже довкілля, щоб вони не попадали під найгірші впливи. Шукаймо для них відповідного товариства однолітків серед дітей українського роду.

Тому то пекучою справою під теперішню хвилину засновувати передшкілля - світлички, де збереться кількоро дітей вже від третього року життя.

У світличці діти перебувають в гурті однолітків, розмовляють українською мовою, співають українські пісні і напевно дістануть „дипломи" написані українською мовою.

Маючи на увазі таку важливу проблему, Окружна Рада СУА Ню Йорку закликає всі свої відділи до співпраці. Восени відбудеться в Ню Йорку Курс Виховниць дошкілля, про що подаємо окремі оголошення.

Виховна Референтура СУА кинула клич: „50 дитячих світличок в 50-ліття СУА".

Йдім назустріч цьому кличеві!

О. Сочевицька
Прес. реф. Окр. Ради в Ню Йорку

Т-во УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ у ВАШИНГТОНІ, Д.К.

ділиться сумною вісткою,
що дня 14-го серпня 1973 року
відійшов у Вічність, колега-архітект

бл. п.
Інж. ОЛЕКСАНДЕР ТИМОШЕНКО

довголітній член і б. голова.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВІДДІЛ ТУІА у ВАШИНГТОНІ, Д.К.

З України надійшла сумна вістка,
що 21-го липня 1973 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.
ЛІДІЯ з ТУСТАНОВСЬКИХ
КАРАЧЕВСЬКА

Бувша настоятелька-виховниця Українського Дівочого Інституту в Перемишлі та дружина начальника суду в Леску.

Горем прибиті:

сестрінка — ЛІДІЯ ГЛЮТ з Родиною
та близька і дальша Родина в Україні
і Америці

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
та
ФОНД БЛАЖЕННІШОГО
КИР ЙОСИФА І-ГО
замість квітів на могилу

бл. п.
інж. Теодора Ільницького

зложили Вп. Пані й Панове:

СЛУЖБИ БОЖІ у РИМІ: д-р Мирослав і д-р Романа Навроцькі, Теодозія Брикович, Дарія Ратич, д-р Тетяна Цєнк, Евгенія Дикий, інж. Володимир і Олена Шиприкевичі, Евгенія . Володимир Костюк, Ярослава Кравчук, Ванда Заводовська, Анна Заброцька, Віра Пак, Станислав Сольський, Софія Коморозька, Лідія Бук, Лідія Артимів, Ірена Михалюк, Лідія Одежинська, інж. Юліян і Галина Головчаки та Ярослава Баранецька. В сумі: 100.00 дол.

СЛУЖБИ БОЖІ у КАТЕДРІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: Розалія Когут, інж. В. Качор, Михайло Магаляків, Родина Івана Шаран, інж. Евстахій Филипович, Родина Ярослав Когут, Богдан Стефанишин, Роман Кокорудз, дир. Іван і Оксана Поритки, інж. Микола і Дарія Химич, Степан Спринський, інж. Іван і Люба Турянські, Родина Паячак та Літературно - Мистецький Клюб у Філядельфії. В сумі: 68.00 дол.

НА ФОНД БЛАЖЕННІШОГО КИР ЙОСИФА І-го: д-р Лев і Ірина Купчинська, д-р Мирослав і д-р Романа Навроцькі, інж. Олександер і Марта Турчин, інж. Василь і Анна Заброцькі, інж. Іван і Люба Турянські, інж. Володимир і Олена Шиприкевичі, д-р Роман і Евгенія Дикий, Ліда і Володимир Мельники, Дмитро Стулковський, Родина Ярослава Ратич, Оксана Поритко, Анастазія і Володимир Жилаві, Володимир і Марія Мелько, Степан і Марія Сенейки, Омелян Татунчак, Роксоляна і Орест Гарасимович, Іван Хоптій, Стефанія Стерпак, Анна Дражньовська, Кость Пастушак, Стефанія Григорчук. В сумі: 227.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СВ. КЛИМЕНТІЯ в РИМІ: Іншуранс Компані оф Норт Америка: 25.00 дол.

Т-во „Приятелі Ст. Мері'с Гоме" у Амблер, Па., пожертвували чашу і дискос для Церкви Жировицької Богородиці у Римі на вічну пам'ять бл. п. інж. Теодора Ільницького.

Всім Вельмишановним Жертводавцям за так щедрі пожертви найщиріша подяка.

Панам Хористам Українського Співочого Т-ва КОБЗАР у Філядельфії, за відспівання Панахиди і п. мгр. Романові Кишеві за диригування — щире Спасибі.

ІРИНА ІЛЬНИЦЬКА — дружина

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
св. п. ЯРОСЛАВА ТЕРЛЕЦЬКОГО

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
17, 18, 19 серпня 1973 року

в церквах:
СВ. СОФІЇ в РИМІ
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в ДЕТРОЙТІ
СВ. МИХАЇЛА в ДІРБОРНІ

Просимо про молитви:
брат — МИРОСЛАВ
сестри: АННА, СТЕФАНІЯ, ОЛЬГА, НАТАЛЯ і ОКСАНА
ШВАГРИ, БРАТАНКИ
Близька і дальша Родина

В БОЛЮЧУ ДЛЯ НАС П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього БАТЬКА і ДІДА

Отця Протоієрея
МИКОЛИ ХАРІЩАКА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
І ПАНАХИДА

Високопреподобним Отцем Мітратом
ТЕОДОРОМ ФОРОСТІЄМ
в Церкві СВ. ВОЗНЕСІННЯ у КЛИФТОНІ,
дня 25-го серпня 1973 року
о год. 10-ій рано

Про молитви просять:
донька — ОКСАНА з чоловіком ПЕТРОМ П'ЯСЕЦЬКИМ і дітьми: ПЕТРУСЕМ і НІНОЧКОЮ
син — ІГОР

ПОДЯКА

5-го травня ц. р. покликав Всевишній, у свої Небесні Хороми, нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА й ДІДУНЯ

св. п.
Володимира Качмарського

Вшановуючи Його світлу пам'ять, наші дорогі Друзі, Рідня і Приятелі та Знайомі, зложили свої щедрі пожертви на цілі, що були так близькі серцю Покійного, а саме: Фонд „Церква в Потребі", „Укр. В-тво ім. В. Симоненка „Смолоскип", „Фонд Пл. Видань" та „Альманах Стрийщини" (725.00 дол.), за що цією дорогою, складаю усім Вп. Жертводавцям — найщирішу подяку.

Сердечно дякую теж Тим усім, що зложили свої жертви на Служби Божі, але не подали своїх прізвищ і адрес, або тільки подали своє прізвище — Вп. п. Петро Іжалович, — і тому я не мала змоги переслати Їм, як другим, письмової подяки.

ОЛЬГА КАЧМАРСЬКА з РОДИНОЮ

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛИТВИ И ПІСНІ. ПОШЛІТЬ її ТУДИ.

Курси Українознавства ім. Івана Котляревського при КУК в Ст. Кетеринс

Абітурієнти курсів українознавства ім. Івана Котляревського при відділі КУК в Ст. Катеринс. Онт.

1973

12-го квітня ц. р. перед Іспитовою комісією в складі: о. д-ра декана Н. Комара, о. протоієрея Ф. Легенюка, професорів І. Кота, Д. Казанівського, Б. Мельника і Т. Ткаченка здали кінцевий іспит - матуру: Н. Авраменко, В. Глазко, Б. Долішна, К. Долішна, А. Казанівська, О. Казанівський, Е. Тиховецька і Л. Ткачук. Труд шкільного комітету очолюваного адвокатом О. Бабієм, учительського складу і курсантів при жертвенній співпраці батьків увінчався успіхом.

Закінчення курсів відзначено спеціяльним бенкетом - балем 9-го червня у залі УНО. У прикрашеній студентами залі засіли до вечері при почесному столі парохи обидвох українських церков, учителі і запрошені гості. Окремий стіл на фронті зайняли абсольвенти з їхнім супроводом. Решту залі заповнили абсольвенти попередніх років, батьки і приятелі. Бенкет розпочав молитвою о. д-р. декан Н. Комар, на прохання господаря бенкету адвоката О. Бабія. По вечері, приготованій панями з ОУК під командою п-і В. Наконечної відбулася офіційна частина бенкету.

Головний промовець д-р Д. Струк доказував потребу знання української мови в Канаді. З привітанням і побажаннями виступили: о. д-р декан Н. Комар, о. протоієрей Ф. Легенюк, голова Відділу КУК адвокат Б. Долішний, директорка Рідної Школи ім. Т. Шевченка Ольга Стеців. Учень Б. Мельник рецитував сатиру О. Вишні п. з. „Чукраїнці". Директор курсів Д. Казанівський вказав на те, що в навчанні предметів українознавств найбільшу вагу прикладано викликанню любови і пошани до України і її культури та гордости на своє походження. Це йому з учительським складом у великій мірі вдалося. При тій нагоді директор подякував учителям, головно новопридбаному для курсів викладачеві української культури проф. М. Михалевичеві за щиру й віддану співпрацю.

При роздачі свідоцтв вручено дарунки трьом абсольвенткам - відмінницям а саме: Н. Авраменко, К. Долішній і Е. Тиховецькій.

Від батьків признання і подяку учительському складові висловив п. С. Тиховецький, а від абсольвентів промовляли К. Долішна і Віктор Глазко. Бенкет закінчив молитвою о. прот. Ф. Легенюк, а потім під звуки оркестри „Явір" з Торонта всі забавлялися аж до ранку.

К. Фіцик

У Гантерській ґражді відкрили мистецьку виставку

Гантер, Н. Й. — В неділю 22-го липня, д-р Іван Макаревич, ініціятор і меценат українського релігійно-культурного центру в Гантері (дерев'яна церква і ґражда) відкрив у великому будинку біля церкви, побудованому у стилі гуцульської „ґражди", першу виставку п'ятьох українських мистців. Він ствердив, що про гантерську церкву знає не тільки вся наша еміґрація, але й Україна, бо з Гуцульщини прислали гарні дарунки. Коли на рідних землях стільки пам'яток нашої культури затратилося під час двох світових воєн, то ми тут повинні продовжувати працю наших великих культурних діячів. Він подякував нашим мистцям, що допомагали в розбудові нашого центру в Гантері: пок. М. Бутовичеві, Е. Козакові, М. Морозові, П. Холодному (мол.), і М. Черешньовському, а також усім, що причинилися до розбудови українського культурного центру в Гантері.

Від імени Об'єднання Українських Образотворчих Мистців Америки промовляв мистець Петро Холодний молодший, дякуючи за співпрацю й численну участь гостей при відкритті цієї першої виставки картин і різьби у ґражді.

У просторій залі ґражди виставлено картини мистців, що дарували свої картини на фонд будови церкви і ґражди. З їхніх картин пороблено відбитки, помножено на святочних картках, що їх розсилано всім жертводавцям і добродіям на Різдвяні й Великодні свята, й таким чином зібрано значні фонди.

На виставці бачимо картини: пок. Миколи Бутовича, Едварда Козака (Ека), Михайла Мороза й Петра Холодного молодшого, як теж і різьби Михайла Черешньовського.

Це п'ять світів, окремих для себе. Пані Тетяна Бутович, вдова по великому нашому мистцеві, Миколі, привезла кільканадцять його картин, що дають немов перекрій його мистецької творчости. Це — передусім — картини з української демонології, що він її перебрав від свого великого земляка з Полтавщини — Миколи Гоголя. Хоч він перебував усього 20 років в Україні, то з кожної його картини віє подих рідної землі! На далекій чужині ніколи не забував про батьківщину і вичаровував її в таких оригінальних картинах, насичених українським духом, кольоритом і тематикою, як мало хто з сучасних наших еміґраційних малярів. Його „гоголівські чудасії", його ілюстрації до народ. пісень, щедрівок, народних приказок, його ґрафіки, ілюстрацій до книжок, екслібриси — ставлять його в ряди передових українських образотворчих мистців.

Еко виставив кілька своїх картин з гуцульською тематикою, „типи галицького села", ілюстрацію до „Думи про втечу трьох братів з Озова". Він належить до тих українських мистців, що служать своїм пензлем рідному народові, пригадуючи нашій еміґрації „утрачений рай", українську землю й українських людей. Він відкрив власну виставку картин у мотелі „Ксеня" панства Кобзярів, разом зі своїми талановитими синами, Юрієм і Яремою.

Мистець широких полотен, Михайло Мороз, виставив низку своїх чудових краєвидів і квітів, намальованих у Гантері й околиці, прославляючи в ярких красках „Гантерську Україну". Фантастична кольористика картин Мороза вирізняє його корисно серед плеяди наших мистців на еміґрації. Його картини — це поезії барв, теплих, навіть - гарячих.

Петро Холодний молодший, мистець високої культури, виставив низку своїх Мадонн і краєвидів. Він належить до передових українських мистців з релігійною тематикою, його Мадонни — неперевершені.

Один з передових наших різьбарів — Михайло Черешньовський, виставив низку своїх різьб: кілька Богородиць з дитятком, скульптурні портрети Ст. Бандери, артистки Віри Левицької, своєї дружини, Оксани Макаревич-Сидорак і ін.

Ця перша виставка картин у ґражді потриває 4 тижні, відкрита від 10 - 12 і 4 - 6 год. щоденно. За нею підуть і черґові виставки, збагачуючи Український Культурний Центр у Гантері скарбами української культури, плодами творчости наших образотворчих мистців і різьбарів.

І. Дурбак

Спортовий табір на Оселі СУМА в Елленвіллі

Здійснюючи загально відоме гасло, що „в здоровому тілі — здоровий дух", в цьому році Головна Управа СУМА подбала про влаштування спеціяльного Спортового Табору на Оселі СУМА в Елленвіллі, Ню Йорк, який тривав від 30-го липня до 11-го серпня, та в якому взяло участь біля сотні юнаків і юначок СУМА із східніх стейтів Америки.

Відкриття цього табору відбулося безпосередньо після закінчення програми XXIV Зустрічі Українців Америки і Канади, в неділю в передвечірніх годинах на таборовій площі. Після звіту, голова Головної Управи СУМА мгр Е. Гановський покликав Команду табору в складі: Ярослав Петрик — комендант, Роман Дашавець — бунчужний, Ірка Куца — писар, Ірка Бакович — перша допомога. Коли за організаційно - адміністративну частину відповідала повища Команда, то для ведення виховно - вишкільної програми табору заанґажовано молодих і фахових інструкторів, українців, які мають закінчені університетські студії фізичного виховання та які з більшості працюють як професори, учителі, інструктори чи тренери при американських високих і середніх школах. Викликуючи кожного зокрема, Е. Гановський представив таборовикам: Степана Касіяненка з Петерсону, інструктора фізичного виховання середньої американської школи в цій місцевості, тренера, і змагуна „Чорноморської Січі" в Нюарку — як головного інструктора табору; Анатолія Поповича з Брукляну, учителя фізичного виховання і тренера Міжнародної Школи Об'єднаних Націй в Ню Йорку — як інструктора копаного м'яча, Тараса Бідяка — абсольвента фізичного виховання Торонтського університету і тепер тренера СК СУМА „Крила" в Чикаґо — як інструктора відбиванки для юнаків, Галину Харченко — абсольвентку фізичного виховання Варшавського університету — як інструкторку ведбиванки для юначок, Мирона Домараца з Пассейку спортового діяча і суддю — як інструктора легкоатлетики. Всі учасники з радістю та оплесками сприйняли представлену їм Команду й інструкторів, які займатимуться з ними повних два тижні. Вивішенням національних прапорів і відспіванням українського гимну офіційно розпочато перший цього рода спеціялізований табір на Оселі СУМА в Елленвіллі.

Вже в понеділок ранком приступлено до вишкільно-виховної програми, яку опрацювали й узгіднили між собою згадані інструктори та Команда. Ранній прорух, дополудневі фізичні заправи, теорія і практика спортових гор, а відтак дружинові змагання за першенство в таборі, виповнюють майже цілий день. В додатку, після вечері, кожного дня учасники табору мають змогу оглядати спеціяльні фільми з різних ділянок спорту як копаний м'яч, відбиванка, кошівка, легкоатлетика із світових олімпіяд, які вистаралися спеціяльно для цього табору п. Мариновйч та Квітка Семанишин.

Не занехаяно також таборового стилю життя і сумівського церемоніялу, як ранніх і вечірніх апелів, молитви, піднесення і здіймання перегляду кімнат, звітування топцо, чого строго дописпрапорів, денних наказів, льновував довголітній комендант сумівських таборів і керівник Фізичного Виховання при Головній Управі СУМА Ярослав Петрик з Пассейку.

Всі зайняття відбуваються на новозбудованому спортовому майдані, де цього року відбулися Перші Спортові Ігрища, що їх влаштувала Конференція Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА. Площу для табору спеціяльно приготовано, а саме добудовано ще чотири брами для копаного м'яча, влаштування для вправ із звисаючим м'ячем, стіну для вправ точного стріляння в браму, місця для скоку і т. п. Учасники табору можуть користати з усіх потрібних улаштувань, яких часто не мають навіть великі міські стадіони, і це дуже улегшує працю інструкторам, бо в один час всі учасники табору можуть бути зайняті.

Передбачено також можливості злої погоди. Тому для цього приготовано таборову світлицю, де знаходяться столи до стук-пук, закуплено більшу кількість шахів, та інших гор. В дощові дні учасники табору роблять також ритмічні вправи до музики, якими успішно проводить Галя Харченко. Назагал погода є дуже сприятлива для цього роду таборування, а подекуди навіть дещо загаряча. Для охолодження і відсвіження раз в день всі таборовики ідуть купатися до гірської річки та кожного другого дня групами під проводом своїх інструкторів виїздять на сусідню Оселю УНС — Союзівку в Керґонксоні, де в бассейні відбуваються практичні лекції плавання. Цю останню можливість таборовики мусять завдячувати В. Квасові — директорові „Союзівки", який дуже радо погодився, коли в цій справі звернулась до нього Команда Спортового Табору.

В програмі табору передбачено також зустріч - змагання із Спортовою Школою „Чорноморської Січі", яка відбувається в цьому самому часі на Оселі УРС Верховина в Глен Спей. Перша така зустріч відбулася у вівторок 6-го серпня ц. р., де відбулись змагання репрезентації копаного м'яча, та жіночої і мужеської відбиванки. Проводи обох таборів ствердили, що такі зустрічі є надзвичайно корисні, тому змісця домовились про таку саму зустріч цим разом на Оселі СУМА в Елленвіллі на четвер 9-го серпня ц. р. Змаганням, які проходили на високому рівні приглядались численні гості, які відбувають вакації на цій Оселі.

Є підстави сподіватись, що учасники цього спортового табору багато скористають з побуту в таборі, а головно від своїх молодих і справді фахових інструкторів. Молоді юнаки і юначки наберуть фізичної заправи, вправности та досконалости в поодиноких родах спорту і напевно багато з них стануть добрими змагунами, які своїми осягами зможуть принести добру славу українському імені.

Таборова Пресова Служба

Натиск на меліораційні роботи в СССР

Москва. — Газета „Правда" і 12 і 13 серпня опублікувала матеріяли про постанову ЦК КПСС щодо „праці міністерства меліорації та водного господарства СССР" відповідно до рішень грудневого пленарного засідання ЦК КПСС з 1972 р. Як відомо, ще травневий пленум ЦК КПСС з 1966 р. визначив розміри меліораційних робіт в СССР, а також розміри іриґаційних проєктів в окремих республіках, головно в центральній Азії. Згідно з плянами, в СССР треба було осушити і наводнити та передати для використовування 8 мільйонів гектарів землі. За вісім років плян виконано тільки частинно, бо осушено, чи наводнено тільки 7.1 млн. гектарів землі. Передбачено було наводнення 40 млн. гектарів пасовищ, але немає ніяких досі даних, наскільки цей плян був виконаний.

Про те, що ситуація на цьому відтинку не цілком задовільна, засвідчує той факт, що треба було аж відбувати спеціяльне засідання ЦК КПСС для поновного розгляду плянів меліораційних робіт. „Правда" у редакційній статті з 13 серпня, коментуючи постанову ЦК КПСС, вказує на недоліки, підкреслюючи, що міністерство не вив'язалося з наложених завдань. „Часто допускається розпорошування засобів на різні об'єкти" — пише газета, „зростає незакінчене будівництво. Терміни побудов ряду важливих об'єктів неспівмірно затягаються. Так, одинадцятий рік продовжується будова в Узбекістані великого Андижанського водозбору. Стається це тому, що в організації робіт допускаються серйозні недоліки, відчувається гостра нестача кадрів, техніка і обоудування не використовуються на повну спроможність. Такі ж недоліки характерні і для інших будов. У висліді, ряд з них не справилися з пляном першого півріччя. Ще не викорінена штурмівщина, будови передаються невикінчені, деколи — низької якости. Все це стається тому, що в деяких областях і республіка не здійснюється потрібна контроля за ходом поліпшування земель, використовування капіталовкладів".

ТОРГОВЕЛЬНІ ВЗАЄМИНИ СССР З БРАЗИЛІЄЮ

Сан Павльо. — При нагоді торговельно-промислової виставки, що відбувається в цьому важливому індустріяльному бразилійському центрі, бразилійська фірма Колорадо Є. А. підписала з совєтськими торговельними представниками договір на купівлю в СССР кульковальниць на суму один мільйон долярів. Ця фірма втримує торговельні зв'язки з СССР вже від довшого часу, а тепер президент фірми Маврісіо Мічаан Шалан заповів, що ці зв'язки будуть значно поширені.

Різне

ПОШУКУЮ ДЖЕНІТОРА до дому з віндою, у добрій дільниці Бронксу.
Тел.: (212) 755-8635, або веч. — 865-9686

NOW IS THE TIME TO LEARN ENGLISH
NYU can help you learn to speak, read and write English in 14 weeks.
Study in the day, evening or on Saturdays.
Moderate fees and convenient hours.
Classes begin September 18.
Telephone 598-3931
THE AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE
1 Washington Square North
New York, N.Y. 10003

Різне

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6,
а вже за кілька годин, а найдальше слідуючого дня почуєтесь ліпше.
Це зілля ділає дуже скоро і є дуже помічне в слідуючих недугах: кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання.
Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для своїх приятелів, тоді 2 пачки тільки — $15.00.
Якщо Ви незадоволені прогягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.
Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street, Newark, N.J.

MALE & FEMALE

ELECTRICAL INSPECTOR
experienced
Call J. Merenda
WIREMEN/WOMEN
Experienced
Load PC Board and Harness Wiring.
SHIPPNG and RECEIVENG CLERK
Some experience necessary
Call A. Rata
JUNIOR TECHNICIAN
With some trade school or military training. Good opportunity.
Call F. Gallo
ELECTRO/MECHANICAL TECHNICIAN
Digital circuitry helpful.
Call C. Gazzano
TYCON CORP.
201-227-4141
Fairfield, N.J.

GIRLS
Exp'd, general factory work.
39 W. 55th Street
Bayonne, N.J.
Tel. 436-7700

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДИЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 веч., в суботу 8:30-5:00. В неділі від 1 липня до 2-го вересня 1973 року — закрито.

ДО ВИНАЙМУ МОДЕРНИЙ ДІМ
в Йонкерсі, Н. Й. 6 великих кімнат. Добра комунікація. Тільки для дорослих.
Ціна 375.00 дол. місячно.
Tel.: (914) GR 6-5724

SERVICE
W. T. SMITH Jr.
PAINTER FOR HOMES
Commercial & industrial places, interior-painting-exterior brush-spray-roll
592 Hamilton St. Rahway, N.J.
Call: (201) 388-4619

REAL ESTATE
ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ БУДИНОК, ВИЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.
93 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Вступайте в члени УНСоюзу!

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-1487
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3362 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street (cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

HELP WANTED MALE

HEAVY EQUIPMENT OPERATORS NEEDED
Due to increased activities in the heavy equipment construction industry new men are earning $6.00 to $11.00 an hour. Experience not necessary! Will train! If you like working outdoors and would like to move into the high income bracket, call:
317-632-3321
or write:
Roads and Lands
5140 S. Madison Ave., Suite 5
Indianapolis, Indiana 46227

MAINTENANCE MAN
Familiar with piping and electrical work.
39 W. 55th Street
Bayonne, N.J.
Tel. 436-7700

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу змінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
.... Zip Code ......

ТАРЗАН, Ч. 6980. Каану розказує про свої турботи

SOME DAY, WHEN MY FATHER CHIEF UMTALI DIES, I WILL REIGN OVER THE BUTU TRIBE. THEN ALL THE WISDOM, PATIENCE AND HUMILITY I LEARNED FROM THE MISSIONARIES WILL BE USED TO MAKE A BETTER LIFE FOR MY PEOPLE!..
...MEANWHILE, MY FATHER IS UNDER THE POWERFUL INFLUENCE OF OUR 'DOCTOR'- WHO BREWS MANY POTIONS-BUT CURES NONE OF THE MANY WHO HAVE SUDDENLY BECOME ILL IN OUR VILLAGE!
I SENT MANY OF THE STRICKEN TO TARZANTOWN CLINIC - AGAINST MY FATHER'S WISHES!.. I WAS GOING THERE TO VISIT THEM WHEN YOU SAVED MY LIFE!
I AM PROUD OF YOU, KAANU! YOU ARE A BRAVE MAN!

Коли помре мій батько, чіф Умталі, то я буду панувати над плем'ям Буту. Тоді все знання, терпеливість і покірність, яких я навчився від місіонерів, будуть використані для створення моїм людям кращих умовин життя!..

...Тим часом мій батько є під сильним впливом нашого „лікаря", який заварює різні напої, але не може вилікувати нікого з тих, які раптом захворюють в нашому селі!

Я післав багатьох недужих до клініки в Тарзантавні, проти бажань мого батька!... Я йшов туди, щоб відвідати їх, коли ти врятував мені життя!

Я гордий на тебе, Каану. Ти — хоробрий чоловік!